

Četvrtak, 18. septembar 2008.

Svedok Boško Džolić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.02 h.

Molim ustanite. Među narodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima u sudnici i oko sudnice. Gospodine sekretare, molim vas, najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i drugih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Gospodine Džoliću, dobro jutro i vama. Želeo bih da vas podsetim da ste još uvek pod svečanom izjavom koju ste dali juče pre početka svog svedočenja. Da li vam je to jasno?

SVEDOK DŽOLIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Kay koji zastupa gospodina Čermaka. Gospodine Kay, možete da nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala, časni Sude.

svedok: Boško Džolić

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT KAY

ADVOKAT KAY – PITANJE: Prvo pitanje, gospodine Džoliću, koje sam želeo da pokrenem sa vama jeste da pogledate jednu šemu koja pokazuje kakva je bila struktura vojne policije oružanih snaga Republike Hrvatske.

ADVOKAT KAY: Molim da se stavi na ekran dokument koji nosi oznaku 2D06-0009.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Gospodine Džoliću, ovaj dokument u obliku dijagrama definiše neke od detalja o kojima ste nam govori juče tokom svog svedočenja i u vašoj izjavi. I na vrhu ovog dijagrama možete da vidite da stoji Uprava vojne policije Ministarstva odbrane, i na čelu te uprave je general Laušić. Da li je to tačno da je on bio zadužen za vojnu policiju?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I on ima zamenika šefa Uprave vojne policije i to je brigadir Marjan Biškić. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I njihov štab je u Zagrebu. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A onda, takođe, na ovom dijagramu, videćete crvenu strelicu koja ide nadole, a zatim je navedeno nekoliko bataljona: 66., sa komandantom u Zagrebu, 67., 68., 71., 73., 72., 69., 70. i 74.. Da li je to tačno ako kažem da su ovi bataljoni i čete bile podređene generalu Laušiću?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Po mom sjećanju, koliko ja znam, to je tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I vidimo ovde u ovom polju gde je 72. brigada, vidimo da je komandant 72. brigade bio pukovnik Budimir [Mihael]. Da li je tačno da je on bio komandant 72. bataljona vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I on je imao zamenika, majora Primorca. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I vi ste bili pripadnik 72. brigade. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Isto tako pod generalom Laušićem vidimo i na ovom dijagramu, pre svega, saobraćajnu četvu. Da li je to tačno da je postojala posebna jedinica za saobraćaj u okviru vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se da je postojala na razini uprave po mom sjećanju iz tog razdoblja, ali moguće da je. Ne odbacujem tu mogućnost.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala. Postoji i antiteroristički vod vojne policije. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Iz ovog dijagrama je vidljivo, da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da. I Sedma lakojurišna brigada. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Kao i centar za trening vojne policije u Zagrebu. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Isto tako...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ako bismo mogli da dobijemo objašnjenje o tome ... ko je pripremio ovaj dijagram i koji su izvori. Znam da se pozivanje na izvore nalazi na dnu, ali izgleda, gledajući prvu stranicu dokumenta, da je dokument pripremio tim Odbrane, i molim da se to navede u zapisniku.

SUDIJA ORIE: Tako to izgleda, gospodine Kay.

ADVOKAT KAY: Apsolutno, časni Sude. Umesto da donosimo gomile knjiga u sudnicu, mi smo odlučili da to uradimo na jednostavan način, tako da na samom dokumentu označimo odakle su preuzeti izvori za taj dokument.

SUDIJA ORIE: U redu. Da li je to zadovoljavajući odgovor?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Časni Sude, molim da se ovaj dokument uvrsti u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D785.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D785 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Dok gledamo ovaj dokument, želeo bih da vam postavim nekoliko pitanja u vezi obuke, gospodine Džoliću. Koju vrstu treninga ste imali pre nego što ste postali vojni policajac?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molim vas, hoćete li ponoviti pitanje.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Možete li nam reći kakvu vrstu obuke ste imali da biste postali vojni policajac? Da li ste išli na kurs, a ako je tako, koliko dugo je trajao kurs? Koju vrstu treninga ste imali?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Pripremu moju u nastavnom središtu nisam nikada provodio. Međutim, moje ovlasti, znači, za postupanje, proistekle su iz mojega rada na poslovima vojnog policajca u periodu od pet godina u postrojbama vojne policije. Ja se sa sigurnošću ni ne sjećam kad je nastavno središte vojne policije oformljeno, s kojim datumom i s kojim datumom su se počeli upućivati pripadnici, to jest, djelatnici vojne policije iz bojnih u to nastavno središte. Također...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući... Izvinjavam se.

SVEDOK DŽOLIĆ: Također bih napomenio da sam prije početka domovinskog rata bio pravosudni policajac gdje sam, kao pravosudni policajac bio devet mjeseci na školovanju u Zagrebu da bih dobio ovlasti pravosudnog policajca. Nadam se da sam odgovorio na pitanje.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da, jeste. Puno vam hvala, gospodine Džoliću.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ako samo mogu da kažem i izvinjavam se što prekidam gospodina Kaya, izvori koji su navedeni na ovom grafikonu stvarno ne ukazuju na bilo koji datum ili određene gradove na osnovu kojih bismo mogli da proverimo da li je...

SUDIJA ORIE: Umesto što prekidate gospodina Kaya u ovom trenutku, ako vam je potrebno više detalja, siguran sam da su spremni da vam ih pruže tako da možete da proverite. Ne znam da li je potrebno da se to uradi tokom unakrsnog ispitivanja ili da li ... Gospodine Kay, da li ste spremni da ...

ADVOKAT KAY: Časni Sude, ovo su sve osnovne informacije koje dolaze iz datoteke samog Tužilaštva i njihovih izvora informacija, i to je ono što smo koristili za sastavljanje ovog dijagrama. Ovo su osnovni...

SUDIJA ORIE: Naravno, ovde se pominju odluke i naređenja, i sasvim je moguće da samo jedno naređenje postoji pod tim imenom. Ali, da li možete da pomognete gospođi Mahindaratne po tom pitanju?

ADVOKAT KAY: Časni Sude, rado će neko iz mog tima da joj dostavi paket, tako da ona može da proveri.

SUDIJA ORIE: U redu, molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Samo nešto da pojasnimo, gospodine Džoliću. Rekli ste nam da nikada niste prošli obuku ali niste nam rekli da vas nikad nisu obučili. Moje pitanje je bilo da li ste vi lično imali obuku u okviru vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: 1991. i 1992. godina, kada sam ja bio obični vojni policajac, znači, vojnik, vojni policajac, u to vrijeme nije bilo ni sredstava ni vremena za neku edukaciju po tom pitanju. Obuka se, ako možemo navesti ili reći da je to obuka, provodila kroz praktičnu realizaciju zadaća. Znači, praktično na terenu. Takvu obuku sam, znači, prošao kroz svoje svakodnevne zadaće. Da je neko s menom provodio obuku, da bi me educirao striktno za poslove i zadaće vojnog policajca, nisam nikada prošao u nastavnom središtu ili po pitanjima poslova vojne policije.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala lepo.

ADVOKAT KAY: Molim da pogledamo još jedan dokument, koji je takođe dijagram. Molim da nam Sekretarijat pokaže dokument koji nosi oznaku 2D06-0011.

SUDIJA ORIE: Gospodine Kay, da li ćete nam kasnije objasniti šta tačno znače strelice koje idu u jednom smeru ili u dva smera ili šta predstavlja kvadrat ...

ADVOKAT KAY: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Onda ćemo sačekati.

ADVOKAT KAY: Da. Ne želim da previše zadržavam ovog svedoka sa takvim sitnim detaljima.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Ovo je, opet, još jedan dijagram koji odražava ono što ste naveli u vašoj izjavi, i što ste nam rekli tokom svedočenja i sa nekoliko dodatnih detalja, tako da bismo mogli da kompletiramo sliku strukture 72. bataljona. Da li vidite to, gospodine Džoliću?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vidim, da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A ako pogledamo šta stoji na vrhu, vidimo 72. bataljon. Komandant je bio pukovnik Budimir. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Zamenik komandanta bio je major Primorac. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A podređene su mu bili čete 72. bataljona, i tamo možete da vidite čete: Prva, Druga, Treća, Četvrta, Peta i Šesta četa?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I takođe vidimo saobraćajnu četvu, na čelu je bio poručnik. Da li je to takođe jedna od četa 72. bataljona?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Takođe je bila formirana nezavisna četa koja je bila sa sedištem u Kninu, koja se zvala Sedma četa. I mi znamo da ste bili imenovani 5. avgusta za komandanta, pošto je prvobitno bila združena četa u Rujanima. A bili ste komandant od 29. jula do 5. avgusta, a zatim je ta nezavisna četa postala Sedma četa. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je tačno. Samo, koliko se ja sjećam, dok sam ja bio zapovjednik te satnije ona se nije vodila kao Sedma. Tek možda desetak dana nego što sam ja otišao iz Knina dobila je naziv Sedma. Znači, bila je združena satnija od svih ovih. Tako smo je nazivali.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala. Isprekidane strelice ilustruju da su pripadnici vaše čete bili iz drugih četa 72. brigade, tako da se na taj način formirala združena četa, to jest, razni policajci iz drugih četa su poslani da vam se pridruže. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da li mogu da pitam gospodina Kaya da li postoji na raspolaganju verzija na engleskom jeziku ove tabele kako bismo mogli da pratimo?

SUDIJA ORIE: Ja sam našao na ...

ADVOKAT KAY: Engleski kanal.

SUDIJA ORIE: ... moj kompjuter je na engleskom kanalu, gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Sada je to na mom ekranu, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I sve ove čete bile su potčinjene pukovniku Budimiru. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da. To vidimo iz ovog dijagrama i to je tako bilo.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I sem tih četa bilo je i drugih vodovi i odreda koji su bili u sklopu 72. brigade, i vi ste nam juče rekli o kriminalističkom delu vojne policije, koja je takođe bila podređena pukovniku Budimiru. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Imali ste logistički vod i antiteroristički vod i vod sa psima. Da li su oni i drugi odredi, odeljenja i vodovi takođe bili podređeni pukovniku Budimiru?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je tačno, kako je prikazano u ovom dijagramu, da vi niste imali odsek kriminalističke vojne policije u sastavu vaše čete, vaše združene čete koja je bila locirana u Kninu?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ulažem prigovor na to pitanje, gospodine predsjedavajući. O tome je svedok već svedočio. U stvari, svedok je jasno odgovorio na ovo pitanje juče, i ako ... mogu da kažem Pretresnom veću ono što je svedok rekao ...

SUDIJA ORIE: Pa, Pretresno veće, naravno, može da pročita ono što je svedok rekao. Pre svega, naravno, Pretresno veće će razmotriti da li se pitanja ponavljaju, jer, naravno, ne tražimo da se stvari ponavljaju. Ne znam, gospodine Kay, da li je ovo možda uvod u dalja pitanja. Dakle, ako bih prekidao svako pitanje koje se postavlja po drugi put, na taj način bismo izgubili puno vremena prekidajući zastupnike. Možemo da uštedimo dosta vremena, izbegavajući ponavljanje pitanja. Ipak, imam još jedan problem sa ovim pitanjem u svetlu jučerašnjeg svedočenja svedoka. To odslikava ... dijagram odslikava samo deo ... Ja ne kažem da to ne odslikava ono što je rekao juče ... ali to svakako ne odslikava sve što je izjavio juče o kriminalističkom odeljenju. Dakle, u toj meri, grafikoni pokazuju deo njegovog svedočenja i baš taj deo o kojem vi govorite. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je to tačno ono što sam vam predočio a to je da nezavisna četa u Kninu nije imala odsek kriminalističke vojne policije u okviru te čete?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nije tačno. Ona je od 8. osmoga, znači ... ovo je bila združena satnija, ona nije bila formacijski i ustrojbeno definirana i napravljena je kao združena satnija, pošto je ta satnija bila dislocirana iz sjedišta bojne, negdje od 8. petoga su pridodati djelatnici krim policije u satniju Knin.

ADVOKAT KAY – PITANJE: 8. maja koje godine?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: 1995. godine, znači, po ulasku u grad Knin.

SUDIJA ORIE: Izgleda da svedok meša 5. dan osmog meseca sa 8. danom petog meseca.

ADVOKAT KAY: Ja sam rekao rekao, da je svedok rekao "avgust", časni Sude.

SUDIJA ORIE: Tako da ...

SVEDOK DŽOLIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Hvala.

SVEDOK DŽOLIĆ: 8. avgust.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Dakle, da li ste imali kriminalistički odsek koji je bio deo nezavisne čete u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Od 8. osmoga 1995. godine pridodano mi je troje, četvero djelatnika, po mom sjećanju, koliko se trenutno sjećam, a ne znam točan broj. Ne mogu potvrditi točan broj koliko ih je došlo.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li su oni bili vama podređeni?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Bili su mi podređeni u smislu da su trebali svakodnevne zadaće provoditi u satniji. Primjer: postrojavanje, kad je vrijeme ručka, izgled, ponašanje kao i svi ostali pripadnici satnije. Međutim, u njihovom strukovnom radu bili su podređeni odjelu kriminalističke vojne policije koju vidimo ovdje na dijagramu pod vođstvom bojnika Milasa.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala. I to onda objašnjava ovo pitanje.

ADVOKAT KAY: Časni Sude, molim da se ovaj dokument uvrsti u dokazni materijal.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D786.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D786 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Sada ćemo da se osvrnemo na vaše jučerašnje svedočenje u vezi sa formiranjem 72. bataljona. Tu su vam prikazana razna dokumenta.

ADVOKAT KAY: Ako bismo mogli prvo da pogledamo dokazni predmet Odbrane broj D267, molim vas i to 4. stranicu od ukupno šest na engleskom jeziku, 10. paragraf. Ovo je dokument koji je datiran 2. avgusta. To je dokument iz Uprave vojne policije koji je upućen svim bataljonima vojne policije, i izdao ga je general Laušić tog dana. U ovom dokumentu se imenuje major Jurić kao i grupa oficira iz redovne vojne policije ... i iz kriminalističkog odeljenja vojne policije odeljak kao pomoć pri komandovanju i organizovanju aktivnosti 72. i 73. bataljona, koji će obavljati zadatke u svojoj zoni odgovornosti i pružiti potrebnu pomoć 72. bataljonu. Komandanti 72. i 73. bataljona biće podređeni majoru Ivanu Juriću.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Pre svega, major Jurić, da li je on bio iz Uprave vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Kao major, on je komandovao 72. bataljonom i 73. bataljonom, ali kao što smo videli, 72. bataljon je imao pukovnika kao komandanta, a to je bio pukovnik Budimir. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno. Međutim, po mom sjećanju, ne znam da li je pukovnik Budimir u to vrijeme bio pukovnik ili bojniki.

ADVOKAT KAY – PITANJE: U redu. Mi ćemo pogledati dokument za koji trenutak koji će nam reći kakav je imao čin. Međutim, ako jeste bio pukovnik, a jedan major je imenovan da bude njegov pretpostavljeni, da li bi onda to imenovanje i komanda koju biste morali da prihvatite kao pretpostavljenu vama, iako je bio major?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molio bih vas da mi ponovite pitanje.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Recimo, pukovnik Budimir ... recimo Budimir je bio pukovnik i postoje dokazi da je bio pukovnik. Major Jurić je bio major i mada je bio niže rangiran od pukovnika. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Međutim, zbog naređenja kojim se on postavlja za komandanta i za nadređenog u odnosu na druge komandante, pukovnicima u 72. i 73. brigadi, da li biste morali da prihvatite to imenovanje i subordinaciju? Zar nije tako?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ulažem prigovor na to pitanje. Ne znam na čemu se zasniva to pitanje, i u kojoj meri je to poznato ovom svedoku.

SUDIJA ORIE: Naravno, on je bio pripadnik tog bataljona. Ako svedok zna, on može da odgovori. Pitanje je bilo da li postavljanje majora na položaj u hijerarhiji koji je viši nivo od pukovnika, da li bi to za posledicu imalo situaciju u kojoj onaj oficir koji ima viši rang, ali se nalazi na nižem položaju, mora da prihvata naređenja majora.

SVEDOK DŽOLIĆ: Jasno mi je, časni Sude. Ako postoji zapovjed o tome, mlađi časnik može zapovjedati starijem časniku po činu. Dužnost je, po mom shvaćanju i sjećanju, uvijek jača od čina.

ADVOKAT KAY: Hvala, časni Sude. I ako pogledamo sledeću stranicu, 5. stranicu, vidimo detalje o tome kako major Jurić podnosi izveštaje Upravi vojne policije kada je reč o 72. i 73. brigadi.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Želim da vam postavim neka pitanja koja se tiču majora Jurića. Da li ste njemu podnosili izveštaje dok je bio na čelu 72. i 73. brigade?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ulažem prigovor na ovo pitanje. Nema dokaza da je major Jurić bio u komandi 72 i 73. brigade. U dokumentu se kaže da su komandanti bili podređeni. Ne pominje se major Jurić ... tako da ulažem prigovor na to, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Da, gospodo Mahindaratne. Vi ulažete prigovor na suštinu pitanja, dok, naravno, u unakrsnom ispitivanju, vi imate više slobode nego u glavnom ispitivanju. I ako vidite da će doći do neke potpune katastrofe, ne bih vas sprečio da intervenišete, ali hajde da sačekamo odgovor svedoka, da vidimo kome je on podnosio izveštaje. I ako postoji nešto sporno to što je on odgovarao nekom ko očigledno nije bio u komandi, jer čini se da je to suština vašeg prigovora, onda, naravno, postavlja se kao sledeće pitanje zašto bi neko izveštavao nekog ko nije bio u komandi tada. Naravno, to pitanje možete da obradite u dodatnom ispitivanju. Možete da nastavite, gospodine Kay.

ADVOKAT KAY: Časni Sude, koliko sam shvatio, to je predmet moje uvažene koleginice, sopstveni predmet Tužilaštva da je major Jurić bio u komandi 72. brigade u Kninu u ovom periodu, tako da se ja pitam šta se ovde dešava.

SUDIJA ORIE: Gospodo Mahindaratne, da li vi to potvrđujete?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući. Mi ne potvrđujemo da je major Jurić bio komandant. Mi smo koristili drugu terminologiju. Nismo izjavili da je major Jurić bio u komandi 72. brigade vojne policije. To nije ... to je moj prigovor, u stvari, na terminologiju koja se koristi da je bio u komandi. Bilo je ...

SUDIJA ORIE: U redu. Hajde da ne pokrećemo ponovo to pitanje. To možete da uradite u dodatnom ispitivanju. Nema problema sa tim.

ADVOKAT KAY: Da.

SUDIJA ORIE: Da budem sasvim iskren, gospodine Kay, morao bih da proverim da li je to, u svim pojedinostima, slučaj za Tužilaštvo. Ali, ako imate jasan izvor za to, pretpostavljam da ćete podsetiti gospodu Mahindaratne o takvom položaju, a ako ne postoji, onda, naravno, čini se, bar u tom pogledu, izgleda da nema nekih velikih problema. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li je major Jurić bio u komandi 72. i 73. bataljona vojne policije od 2. avgusta, prema naređenju general-majora Laušića?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Po mom sjećanju iz tog vremena i po ovoj točki ovdje, zapovjednici 72. bojne i 73. bojne podređeni su bojniku Juriću. Iz toga je za mene vidljivo da je on bio zapovjednik, da je mogao zapovjedati tim zapovjednicima.

ADVOKAT KAY: Sada podsećam Pretresno veće na svedočenje svedoka Hilla. U pitanju je svedok Tužilaštva koji je svedočio o ovom pitanju.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Major Jurić je neko koga ste znali u to vreme, jer ste delili sobu sa njim. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I da li je komandovao vama dok je bio u Kninu i dok vi niste otišli?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala vam puno.

ADVOKAT KAY: Možemo li da pogledamo dokazni predmet Odbrane broj D268. Ovo je dokument od 2. avgusta 1995. godine. To je dokument, ponovo, od generala Laušića, a odnosi se na pojačanje 72. bataljona vojne policije, i vidimo u njegovom naređenju navedene zadatke. U komandnom sistemu, on je nadređen komandantima 72. bataljona vojne policije i 73. bataljona vojne policije, u vezi sa 73. bataljonom dužan je da pruža pomoć 72. bataljonu. Ako pogledamo 3. stranicu na engleskom, on je odgovoran za sprovođenje svih vojno-policijskih zadataka u zoni odgovornosti 72. bataljonu vojne policije. On treba da saraduje i koordinira realizaciju zadataka sa pripadnicima Policijske uprave Zadra. Tu se imenuju i druge strane. On je ovlašćen da preduzme sve mere da se obezbedi efikasno i efektivno sprovođenje vojno-policijskih zadataka u zoni odgovornosti 72. bataljona vojne policije i operativne grupa Sever ... operativne grupe Sever.

ADVOKAT KAY – PITANJE: To je bilo naređenje generala Laušića koje je bilo upućeno majoru Juriću, i da li možete da potvrdite da on jeste preuzeo komandu i da je bio odgovoran za sprovođenje svih zadataka vojne policije dok ste bili tamo u Kninu u združenoj četi?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ulažem prigovor na to pitanje, jer je svedok svedočio o ovom juče. Konkretno sam postavljala pitanja svedoku u vezi sa ovom konkretnom temom i svedok je dao iskaz u vezi s tim.

SUDIJA ORIE: Ali iskaz koji je svedok dao juče može da budu testiran tokom unakrsnog ispitivanja, gospođo Mahindaratne, zar ne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ali da svedok odgovora na jedno te isto pitanje...

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, prigovor je odbijen.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Možete li da potvrdite... i ja se izvinjavam, gospodine Džoliću, zbog ovog ... ali, da li možete da potvrdite da je on preuzeo komandu i sprovodio sve zadatke u okviru zone odgovornosti 72. bataljona dok ste tamo bili u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mogu potvrditi da je on bio zapovjednik vojno-policijskih snaga dok sam ja bio u Kninu, znači u zoni borbenih djelovanja oružanih snaga. Međutim, da li je izvršavao sve zadatke koje su mu ovdje naložene, ja to ne mogu potvrditi, jer nisam bio nazočan uz bojnika Jurića na svim sastancima i koordinacijama koje su ovdje pobrojane. Znam da je on odlazio na određene sastanke i s policijom i sa

nadređenim zapovjedništvima, međutim ne znam, to jest, ne sjećam se točno s kime i kad i koliko puta.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Samo bih želeo da kažem da možda imamo problem u 17. redu ... oprostite, u 14. redu na 17. stranici, u vezi sa prevodom, i ako bismo mogli da proverimo, molim vas.

SUDIJA ORIE: Pa, kada je reč o prevođenju, uvek imamo dva kriterijuma. Prvi je da li to dovodi do nesporazuma, ili da li je reč o nekom detalju za koji moramo naše prevodioce na kraju dana da zamolimo da provere tačnost prevoda. Pošto ste to sada pomenuli, možda biste, gospodine Kay, mogli ponovo da postavite pitanje, koje se pojavljuje u 14. redu ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja ću porazgovarati sa gospodinom Kayom da mu objasnim u čemu je problem, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu. Onda ako biste mogli da preformulišete ...

ADVOKAT KAY: Ja znam u čemu je stvar. Imam uz sebe druge ljude koji govore jezik i koji su mogli da me posavetuju.

SUDIJA ORIE: I oni su potvrdili da možda postoji problem?

ADVOKAT KAY: Tako je.

SUDIJA ORIE: Onda preformulišite pitanje kako biste dobili odgovor koji nije iznuđen. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: U redu.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li biste se složili da je on bio komandant vojne policije u zoni odgovornosti 72. i 73. bataljona u to vreme?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT KAY: Mislim da smo ovim razjasnili ovo sporno pitanje za moje prijatelje.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je ikada bila utvrđena zona odgovornosti za združenu četvu u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, dok sam ja zapovjedao tom satnijom, meni nije bila poznata zona odgovornosti te satnije.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je to bilo nešto što je vama trebalo da bude objašnjeno ili u vezi s čim je trebalo da dobijete neko naređenje o geografskoj zoni odgovornosti u kojoj ste vi komandant čete?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Kad sam ja iz područja Rujana dobio zapovjed za ulazak u Knin, rečeno mi je da uđem u grad Knin, uspostavam satniju, znači, uvjete za život i rad satnije, osiguram objekte, uspostavam blokadne punktove. Po mom mišljenju, trebao sam dobiti konkretnije zadaće; koliko područje pokrivam u okolini grada Knina, koje je, ne znam sad u kvadraturi, ali poprilično veliko područje, koje graniči sa područjima drugih satnija, tako da bi se znala točna ingerencija, koja je satnija nadležna za koje područje i da ne bi došlo do preklapanja u izvršavanju zadaća. Ja takve smjernice, dok sam bio u Kninu, nikada nisam primio na znanje.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Mi smo videli da je pod vašom komandom bio jedan broj ljudi iz drugih četa 72. bataljona koji je pojačan ljudima iz 72. bataljona. Da li se sećate koliko je ukupno ljudi bilo pod vašom komandom u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Snage, po mom sjećanju, mislim da sam već i davao izjavu po tom pitanju koje su ušle s menom u Knin, bile su jačine negdje 75 vojnih policajaca, ako sam točno kazao, s tim da je sutradan došla ispomoć sa dodatnim snagama iz sjedišta bojne, nekih osamdesetak vojnika, vojnih policajaca. I sve ukupno, dok sam ja bio, znači, pet, šest dana zapovjednik združene satnije u gradu Kninu, imao sam okvirno stočetrestak djelatnika vojne policije.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste poznavali ljude koji su vam bili podređeni? Da li ste i ranije saradivali sa njima?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: S nekima jesam, s nekima nisam.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Vi ste prethodno bili u Drugoj četi. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A deo ljudstva iz Druge čete ušao je u sastav združene čete. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Prva grupa ljudi koje ste imali u Kninu, njih oko 75, koliki je bio otprilike procenat onih među njima koje ste poznavali? Da li možete to da nam kažete?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sada sa sigurnošću i s ovakvim vremenskim rasponom odgovoriti na to pitanje tačno. Ali neću pretjerivati ili umanjiti svoju izjavu ako rečem nekih pedesetak posto, s tim da bih volio ovdje naglasiti, snage koje su ušle s menom u Knin su bile sastavljene i od pripadnika 66. bojne vojne policije koji su nam došli na ispomoć u Rujane. Znači, jedan dio tih snaga iz Grahova sam izvukao i oni su ušli skupa s menom. Tako da nisu samo, znači, u toj združenoj satniji bili samo pripadnici 72. satnije, nego je bio i jedan dio iz 66. bojne. Od tih dvadesetak, 15, dvadesetak vojnika nikoga nisam poznao. Većinu sam ih prvi put upoznao tad na terenu.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I šta su oni bili po činu, ovi ljudi koji su ušli u sastav združene čete? Da li ste ... šta su po činu bili vojnici koji su vam bili podređeni a ulazili su u sastav čete?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se sjećam, mislim da je bio jedan satnik, jedan nadporučnik ili poručnik. Koliki broj je dočasnika sa dočasničkim činovima bio, toga se stvarno ne mogu sjetiti. Ostalo su vjerojatno bili vojnici. Neki s vojničkim činom razvodnika ili pozornika. Sad, ko je imao koji čin, o tome ne mogu sa sigurnošću kazati časnom Sudu.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Kako ste ih organizovali u vodove i jedinice? Kako ste to postigli?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Kako sam to postigao? Ne mogu se toga sjetiti sad kako sam određivao, ovaj, po kojemu ključu. Međutim, pretpostavljam da sam išao i vodio se po mišlju da su pripadnici koji su bili pridodati iz 66. bojne, a bili s menom prilikom ulaska u Knin, imali su svog zapovjednika, recimo, jednog voda ili desetine i on je odgovarao za te djelatnike. Nastojao sam pripadnike ostalih satnija organizirati na način da ako je bio neki od dočasnika iz te satnije sa određenim brojem djelatnika svoje satnije, da im on bude nadređen ... kasnije podređen meni kao zapovjedniku satnije. Mislim okvirno da sam išao na takav način. Međutim, kažem, sa ovog vremenskoga aspekta, koliko je proteklo vremena, takve jedne stvari stvarno se ne mogu sjetiti sad.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je bilo teško sa onim vojnicima koje niste poznavali, nekih 50 posto od prvih 75, da steknete uvid kakve su njihove sposobnosti, kakva je bila njihova obuka, kakve zadatke su mogli da urade, ukoliko ih niste poznavali?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam imao vremena za provjeru njihovog znanja prije polaska i ulaska u Knin. Međutim, provjera se provodila po ulasku u sami Knin kada sam išao u obilaskе blokadnih punktova i nadzor rada patrole. Kroz razgovor s tim djelatnicima dolazio sam do određenih zaključaka kakvi su vojnici. Međutim, što želim kazati, časni Sude, u teškim ratnim vremenima zapovjednik nema previše vremena da preispituje kakav je ko, nego da mu delegira zadaću, pa kroz realizaciju te zadaće se može vidjeti kakav je taj kao vojnik.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste otkrili da su neki bili dobri, a neki loši u obavljanju svojih zadataka?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se sad sa sigurnošću da je bilo vojnika koji su pravili teške propuste u svom radu. Međutim, ostavljam mogućnost da su pojedinci neke stvari slabije ili lošije odrađivali od drugih.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Od dodatnih trupa koje su poslate kao pojačanje, da li ste znali bilo koje od tih vojnika?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nisam. Upoznao sam ih kad su mi došli na ispomoć u Operativnu grupu Sjever, zapovjedništvo Rujane i bili su dislocirani na području grada Grahova.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I šta su bili po činu ti među dodatnim trupama koje su vam poslate? Kakav je bio sastav jedinica kad je reč o činovima?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Po mom sjećanju, bio je jedan satnik, sigurno. Ostali zapovjedni kadar, da li je postojao još koji časnički čin i koliko je tu bilo dočasnika, ne mogu sa sigurnošću potvrditi.

prevodioci: Ispravka prevodioca: Bio je sigurno jedan kapetan a za druge komandante, nisam siguran.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Dakle, dok ste bili tamo u Kninu, vi ste saznali o tome koliko su bili sposobni i koliko su bili stručni, da li vam je to otežalo rad? Da li vam je bilo otežano u obavljanju vaših zadataka?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Pa, sa sigurnošću je to jedan od parametara koji su utjecali na otežan moj rad.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT KAY: Da li možemo da pogledamo još jedan dokument, to je dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 1629. I to je dokument od 5. avgusta 1995. godine, i to je izveštaj majora Jurića o izvršenju zadataka 5. avgusta 1995. godine. Na engleskom jeziku, možemo da vidimo na prvoj stranici da se ovde spominju razne jedinice. Na 2. stranici na engleskom ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ovaj dokument je juče primljen u spis i to je dokazni predmet Tužilaštva broj P879.

ADVOKAT KAY: Hvala. Zahvalan sam mojoj uvaženoj kolegici.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospođo Mahindaratne.

ADVOKAT KAY: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Vidimo u tački 1.4 da se pominje vaše ime i da ste bili u Kninu sa vašom četom, o čemu ste nam govorili. I govori se o vašem kontrolno-nadzornom punktu na ulazu i izlazu iz grada, o obezbeđenju objekata od posebnog značaja, prihvatu ratnih zarobljenika, sprečavanju kršenja javnog reda i mira. Ovo je bilo 5. avgusta. Možemo da vidimo na kraju ovog dokumenta da ga je potpisao major Jurić ... nema potrebe da se to pokazuje ... i da je to poslato Upravi vojne policije. On izveštava o radu vaše čete tog dana. Pošto je to bilo 5. avgusta, pretpostavljam, da ću biti u pravu kad kažem da niste imali vremena da njemu podnesete pismeni izveštaj o svim zadacima koje ste izvršili?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Elemente, koliko se sjećam sa ovog aspekta proteklog vremena, mislim da mu nisam sastavio pisano izvješće, nego sam ga usmeno upoznao i dao mu parametre za sastavljanje ovog izvješća.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I vi ste njemu podneli izveštaj da bi on mogao da sastavi izveštaj i to ste uradili zato što ste bili njemu podređeni. Zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Posle 5. avgusta, dok niste otišli iz Knina, da li ste imali neku priliku kada ste podneli pismeni izveštaj majoru Juriću, da ga obavestite o tome šta je uradila vaša četa tokom dana?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću reći da jesam, ali mislim da je bilo... da su trebala postojati takva pisana izvješća, koja sam ja slao prema bojniku Juriću.

ADVOKAT KAY – PITANJE: U redu. A da li ste znali da je on slao vaše izveštaje i informacije koje je dobio od vas Upravi vojne policije u Zagrebu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sigurno tvrditi da sam to znao. Međutim, pretpostavljam sam da su mu to ulazni parametri kako bi on izvjestio svoje nadređeno zapovjedništvo.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I koliko često ste se tokom dana sastajali sa majorom Jurićem?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se sjećam, zavisilo je sve od dana do dana, od situacije do situacije. Mogao bih reći, zavisno o potrebi, minimalno smo se nalazili jedanput dnevno a nekada možda i pet, šest puta. Međutim, časni Sude, ne mogu sa sigurnošću garantirati da je bilo pet, šest, jedan. Kako kad.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Dakle, da li bih bio u pravu kada bih rekao da niste imali redovne svakodnevne sastanke sa njim u određeno vreme?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Ali on je znao ono što vi radite, koje zadatke vi izvršavate i on vas je puštao da radite svoj posao. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A kada smo pogledali taj njegov prethodni izveštaj o kontrolnim punktovima, da li je to nešto što ste uradili na sopstvenu inicijativu kada ste stigli u Knin, to da postavite te punktove bez potrebe da vam neko kaže da to uradite?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se sjećam, ja sam oformljavanje punktova prvog dana, ne na svoju ruku, oformio, nego na temelju zapovjedi pukovnika Budimira, koji mi je naložio takvu zadaću prije moga odlaska iz Rujana prema Kninu.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A da li vam je pukovnik Budimir dao bilo koja druga uputstva osim toga kada ste otišli iz Rujana u Knin?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nije. Dao mi je, kako da kažem, općenite zadatke – uspostaviti život i rad satnije. Znači, naći objekat gdje ću smjestiti svoju satniju, uspostaviti blokadne punktove, znači, bilo je prepušteno meni na terenu da prosudim gdje bi bilo najkvalitetnije da možemo kontrolirati ulazak i izlazak iz grada i da pristupim

osiguranju šticećenih objekata. Koji su to točno šticećeni objekti, nisu mi odmah rećeni, tako, koliko se sjećam, prvi dan ulaska u Knin i nismo osiguravali neki veći broj šticećenih objekata.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste poznavali Knin? Da li ste bili tamo i ranije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nisam poznao Knin. Možda sam prije rata dva puta, ovaj, motornim vozilom proputovao kroz Knin za Zagreb. Prođete ulicom i ništa ne vidite, niti znate koliki je grad, ni gdje se rasprostire.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Dakle, to su sve informacije koje ste saznali narednih dana. Da li je to taćno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molim vas, možete li ponoviti pitanje.

ADVOKAT KAY – PITANJE: To su sve informacije koje ste morali da saznate kada ste stigli u Knin, o kojim objekima u Kninu se radi, kakvih zgrada je bilo u Kninu, kako je izgledao grad. Da li je to taćno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je major... Kada ste sastali sa majorom Jurićem, nakon što ste ušli Knin?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se i ne mogu sa sigurnošću tvrditi da li je to bila prva noć, znaći, 5. osmoga po mom dolasku u Knin ili je to bilo sutra. Premda dozvoljavam tu soluciju da je bilo prije prvo veće, nego sutradan.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste znali iz razgovora sa njim da li je bio upoznat sa Kninom, da li je on poznao grad?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se takvog razgovora, niti se sjećam da sam mogao dobiti neki uvid vezano uz to koliko on poznaje grad Knin.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je pukovnik Budimir došao u Knin u bilo koje vreme?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću tvrditi, ali mislim da je i on prvi dan, to jest, prvo veće bio u Kninu.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste imali sastanke s njim dok ste bili u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molim vas, hoćete li ponoviti pitanje.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste imali sastanke sa pukovnikom Budimirom dok ste bili u Kninu? Da li ste imali sastanke, kako biste porazgovarali o svom radu dok ste bili u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se takvih sastanaka, izuzev onoga sastanka o kojemu smo juće, mislim, pričali, o kom sam davao iskaz da sam bio nazoćan, a koji se održavao 12. osmoga 1995. godine.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste podnosili izveštaj pukovniku Budimiru u tom periodu dok ste bili u Kninu, da li ste ga obavještavali o onome što ste radili, šta se dešavalo i šta je radila združena četa u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Obavještavanje, to jest, izvješćivanje pukovnika Budimira o događanjima i zadaćama satnije u Kninu sam provodio kroz referiranje u hodu, možemo tako reći, kada bi on došao u Knin. A koliko se sjećam da su i išla izvješća iz satnije prema bojnoj o provedbi zadaća satnije Knin za taj dan.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Dakle, kninska četa je slala dnevne izveštaje pukovniku Budimiru. Da li su to bili izveštaji u pisanoj formi?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sada sjetiti kakva su ta izvješća bila, ali mislim da su trebala biti u pisanom obliku.

ADVOKAT KAY – PITANJE: To bi bila standardna procedura. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je pukovnik Budimir bio stacioniran u Kninu ili je on ostao u Rujanima?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Prvu noć ulaska satnije u Knin, mislim da je bio... ne mogu tvrditi sa sigurnošću je li bio u gradu Kninu ili je išao na neke druge zadaće ili se vratio u sjedište 72. bojne. Pretpostavljam sa većom sigurnošću da nije bio u Rujanima, jer u to vrijeme u Rujanima je ostala samo desetina vojnih policajaca koji su provodili zadaće osiguranja IZM-a (izdvojeno zapovjedno mjesto). Dopustite mi da se ispravim, glede sigurnosti. Možda je bio i u Rujanima, ukoliko je zapovjednik zbornog područja to veče održavao sastanak u Rujanima. I bila je potreba da na tom referiranju bude nazočan i pukovnik Budimir.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je pukovnik Budimir posećivao Knin svakog dana posle 5. avgusta?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću tvrditi da je bilo svakog dana, ali ako nije svaki dan, 90 posto dana dok sam ja bio tamo zapovjednik satnije u Kninu, susretao sam se sa zapovjednikom Budimirom.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A da li je on diskutovao o vašim zadacima i o vašem radu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti, vjerojatno je. Međutim, to bi trebali pitati pukovnika Budimira. Ja se ne sjećam da li je on diskutirao o mom radu, međutim, ne sjećam se nijedne primjedbe ili kritike glede mog rada.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I on je ostao vaš neposredni pretpostavljeni, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I da li je on nadgledao vaš rad, da li vam je on govorio koje zadatke da izvršite?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Pa, znalo se, kao moj nadređeni, dešavati da mi izda određene zadaće, u stvari, zapovjedi. Jedne koje se sjećam, mislim da je bila prilikom dolaska vrhovnika oružanih snaga u grad Knin, da se izvrši pretres terena u bočnim ulicama trase kuda će se kretati vrhovni zapovjednik oružanih snaga. Koliko je bilo ovakvih i sličnih zadaća od strane pukovnika Budimira, ne mogu točno kazati.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Gledajući na ovo što ste nam rekli, čini se da ste podnosili izveštaje i pukovniku Budimiru i majoru Juriću. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT KAY: Časni Sude, prešao bih na novu temu, pa je verovatno sada zgodan trenutak.

SUDIJA ORIE: Onda ćemo prvo da odemo na pauzu. Nastavićemo u 10.55 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Kay, možete da nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala, gospodine Džoliću. Gospodine Džoliću, želim da vam postavim nekoliko pitanja oko svakodnevnih zadataka. Sećate da su vam o tome juče postavljena pitanja?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Sjećam se.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I pod tim mislimo na dnevne zadatke čete vojne policije. Da li je tačno da u dnevne zadatke spadaju pitanja kao što je obezbeđenje objekata, kontrolnih punktova i patroliranje?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: To su bile rutinske stvari. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim da je tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li sam u pravu kad kažem da istraga krivičnih dela nije deo svakodnevnih obaveza?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Donekle je tačno. Što mislim pod tim kazati, časni Sude. Za satniju, mene i satniju, znači, opću vojnu policiju, to su svakodnevne zadaće. A za kriminalističku vojnu policiju bi trebale biti svakodnevne zadaće krim obrade ukoliko imaju parametara za provedbu istih.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A vojna policija ... kriminalistička policija predstavljala je odvojeno odeljenje 72. i 73. bataljona u odnosu na združenu četvu. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molio bih vas da mi ponovite pitanje.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Svakako. Kriminalistička policija je bila u sastavu drugog odeljenja 72. bataljona vojne policije, to je bilo izvan vaše čete, vaše združene čete?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Odjel kriminalističke vojne policije bojne ... 72. bojne vojne policije nije spadala u sastav satnije združene u Kninu.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A vaši svakodnevni zadaci nisu obuhvatali istragu krivičnih dela. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Moji zadaci, kao mene, nisu bili svakodnevni zadaci da provodim krim istrage. Kao što sam rekao u jučerašnjem iskazu, mislim da je to spominjano, od 8. osmoga su pridodati određeni djelatnici odjela kriminalističke vojne policije 72. bojne u satniju Knin. I od tada su se nalazili kao izdvojeni, mogu reći, odsjek toga odjela.

ADVOKAT KAY: Molim da pogledamo dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 1677.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Gospodine Džoliću, dokument koji ćemo sada da pogledamo jeste jedna knjigu koja nosi naziv "Dnevna naređenja združene čete Knin za period od 5. avgusta do 23. septembra 1995. godine" I to je knjiga sa dnevnim naređenjima za združenu četvu Knina, od samog početka kada ste bili u Kninu. Da li je vidite na ekranu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vidim, samo mi je malo nejasan ovaj prvi broj datuma. Ne vidim točne brojeve.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Tu se kaže od 5. avgusta do 23. septembra 1995. godine, dakle, od samog početka kada ste vi otišli u Knin.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Tokom vašeg jučerašnjeg svedočenja gledali ste u nešto što se zove dnevnik dežurstva, koji je bio drugačija knjiga od ove knjige. Da li razumete?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Razumijem.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT KAY: Ako samo pogledamo prvu stranicu na engleskom. Časni Sude, prevodioci Međunarodnog krivičnog suda nisu naveli sva imena u prevodu na engleski iz očiglednih razloga. Imena pojedinaca mogu da se vide u hrvatskoj verziji. U tom obliku je Odbrana dobila dokument sa spiska Tužilaštva po Pravilu 65ter, i ja bih možda to trebalo da dodam.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li prepoznajete ovu knjigu? To je knjiga sa dnevnim naređenjima i o postavljanju kontrolnih punktova. Da li vidite to? Imate i imena u vašoj

verziji. Ja ću morati da... da. Postoji kontrolni punkt čete, kontrolni punkt i spisak imena. Da li vidite to?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT KAY – PITANJE: U redu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Kay, vratio bih se na ono što ste rekli o spisku imena. Po svemu sudeći, ovo nije samo spisak imena, jer je ponegde i ponešto dodato, na primer, ne očekujem da se neko zove vozač. Očigledno, izgleda da je ponešto dodato. Na primer, gledam 14, 15, 16 i 17 na spisku od ukupno 17 imena. Dakle, možda bi Tužilaštvo moglo da pomogne i ovde...

ADVOKAT KAY: To bi bilo dobro, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKAT KAY: To za mene nije relevantno. Pretpostavljam da to može biti značajno za vas, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Ako se strane slažu da to nije važno, onda ja neću insistirati. Samo sam želeo da istaknem da ovde nije reč samo o spisku imena.

ADVOKAT KAY: Hvala vam, časni Sude, što ste ispravili moje objašnjenje. Pokušavao sam da budem sažet, jer to nije bitno pitanje.

SUDIJA ORIE: Dakle, ako se gospođa Mahindaratne slaže s tim, onda... Gospođa Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da ...

SUDIJA ORIE: Gospodin Kay nam kaže da je ovo neispravljen prevod koji je učitao u sistem elektronske sudnice u skladu sa vašim spisom po Pravilu 65ter.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući, to je tačno. I mi upravo učitalo revidirani prevod. Nisam bila obavestena da će se ovaj dokument danas predočavati.

SUDIJA ORIE: Za sada, čini se da nije veliki problem što nemamo sve prevedeno. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala. Molio bih da pogledamo drugu stranicu na BHS-u, a da ostanemo i dalje na prvoj stranici na engleskom jeziku, da privedemo stvar kraju... Vidimo još imena. Možemo da odemo na sledeću stranu, molim vas. Tu smo. Zaustavite se tu.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li vidite dole na dnu svoje ime "Boško Džolić", gospodine Džoliću, pod brojem jedan u levom uglu? Da li vidite to?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT KAY – PITANJE: U redu.

ADVOKAT KAY: I ako biste mogli da okrenete sledeću stranicu hrvatske verzije.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Vidite da tu stoji dnevno naređenje združene čete za 9. avgust, kontrolni punkt u pravcu Drniša, punktovi... onda se navode kontrolni punktovi.

ADVOKAT KAY: I onda molim sledeću stranicu na BHS-u i sledeću stranicu na engleskom.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Tu se pominje obezbeđenje hotela, patrola, auto patrola, kao i vozači i razni detalji.

ADVOKAT KAY: Ako možemo da pređemo na sledeću stranicu, ponovo na englesku verziju ... u stvari, izvinjavam se, pomerite malo nadole ovu stranicu na engleskom. To je moja greška. Veoma mi je žao zbog toga. Molim da se vratimo na prethodnu stranicu na engleskom. Oprostite, gospodine Monkhouse. Dole na dnu, dnevno naređenje, a zatim, ako bismo mogli da pomerimo i verziju na BHS-u. I onda da pogledamo ovu desnu stranu, dnevno naređenje za 6. avgust 1995 godine; pominje se kontrolni punkt u pravcu Drniša, spiskovi imena.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li prepoznajete ovu knjigu, gospodine Džoliću, u pitanju je knjiga dnevnih naređenja za združenu četvu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Prepoznajem.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I ukoliko bismo dalje prelistali stranice ove knjige, da li je tačno da bismo videli pojedinosti za svaki konkretan dan a koje se odnose na kontrolne punktove, obezbeđivanje zgrada i na patrole kao i to šta su pojedinci radili svakog dana i od kad do kad su im bile smene?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da. To je vidljivo iz ove zapovjedi.

ADVOKAT KAY – PITANJE: U redu. Nema potrebe da se ide dalje kroz ovu knjigu, to bi nam oduzelo mnogo vremena a samo bi potvrdilo ono što sam već rekao i ono što ste mi vi potvrdili. I da li sam u pravu kada kažem da to odražava dnevne zadatke združene čete Knin, koji se bave kontrolnim punktovima, obezbeđenjem zgrada i patrolama?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT KAY: Časni Sude, zamolio bih da se ovaj dokument uvrsti u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo će postati dokazni predmet Odbrane broj D787.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D787 primljen je u spis. Pretpostavljam da će revidirani prevod pre ili kasnije biti proizveden?

ADVOKAT KAY: Da, časni Sude. Strane će saradivati na tome, i nadam se da će Pretresno veće moći i samo da proceni ove stranice, mada nismo kroz sve zajedno prošli, ali da će Pretresno veće imati u vidu i postavljena pitanja i odgovore svedoka.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je tačno, gospodine Džoliću, da ste otišli na nekoliko brifinga u kancelariju gospodina Čermaka u Kninu dok ste tamo bili u periodu od 5. do 12. avgusta?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A da li možete da potvrdite da je na tim sastancima bio jedan broj civila, dakle, osoba koje su se bavili problemima vode, struje i funkcionisanjem grada. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: To nisu bili sastanci samo vojne prirode, već su to bili sastanci sa mnogo različitih ljudi, svih koji su bili zainteresovani za funkcionisanje grada u to vreme. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I na tom takvom sastanku, razni ljudi bi iznosili ono što se dešavalo o stvarima koje su im bile važne, na primer, osoba koja je bila zadužena da se uspostavi struja u gradu govorila bi o tome. Da li je to tačno? Da li je to tačan opis?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim da je tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Ili ako je bilo pitanje čišćenje ulica grada, uklanjanje smeća i otpada, o tome bi se diskutovalo?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću tvrditi, ali mislim da je tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A da li je tačno da bi se tu okupilo deset do 20 ljudi koji su prisustvovali ovim brifinzima?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A da li možete da potvrdite da je gospodin Čermak predsedavao tom sastanku i da je pokušavao da koordinira između različitih ljudi i interesa kako bi im pomogao ...

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se sjećam, tačno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Vi ste tamo bili prisutni kao predstavnik vojne policije. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A da li ste vi bili jedini vojni policajac koji je bio prisutan na brifingu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću tvrditi, ali u načelu, mislim da sam bio jedini.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A da li možete da se setite da li je prisustvovao i neko iz civilne policije, neko ko je predstavljao civilnu policiju?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim i koliko se sjećam da je to tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je poverenik Vlade, gospodin Pašić, Petar Pašić, takođe bio prisutan?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti imena, ali pretpostavljam da je bio nazočan.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I da li bi bilo fer da kažem da su ovi brifinzi trajali manje od sat vremena svakog jutra?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se sa sigurnošću, ali možemo tvrditi. Mislim da nisu trajali dugo.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Ali, tokom sastanaka kojima ste vi prisustvovali, da li je tačno da se razgovaralo o kontrolnim punktovima i o tome koja su bila najbolja mesta širom grada na koja bi trebalo postaviti kontrolne punktove?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti te informacije.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li se sećate da li je bilo govora o krivičnim delima koja su se dešavala, kao što su pljačke ili požari, i da li se raspravljalo na onim brifinzima na kojima ste vi bili prisutni?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se takvih rasprava.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li se sećate da vam je gospodin Čermak rekao na tim brifinzima da je važno da vojna policija obavlja svoj posao?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti, ali mislim da je general Čermak takve stvari naglašavao.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li bi bilo fer reći da je general Čermak, na tim sastancima, pokušavao najbolje što je mogao, da dovede grad Knin u jedno operativno stanje?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim da je to tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li se slažete da general Čermak nije bio u položaju ... on nije vama mogao da izda naređenje da istražujete krivična dela?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molim vas, ponovite mi pitanje.

ADVOKAT KAY – PITANJE: General Čermak nije imao ovlašćenja da vam naredi da sprovedete istragu o krivičnim delima. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Šta Čermak ... ono što general Čermak jeste mogao da uradi, bilo je u stvari, da traži da prisustvujete sastancima sa njim i drugim ljudima u Kninu, tako da biste mogli da učestvujete na sastanku. On nije mogao da vam izda naređenje da prisustvujete tim sastancima. Da li se slažete sa tim?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, mogu li samo citiram, a možda ... da zamolimo svedoka da skine slušalice.

SUDIJA ORIE: Možete li da skinete slušalice na trenutak, gospodine Džoliću. Gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, svedok je svedočio u 37. paragrafu ... Želela bih da skrenem pažnju Pretresnog veća na 37. paragraf u njegovoj prvoj izjavi, dokazni predmet Tužilaštva broj P875 iz 2004. godine. On tu jasno navodi da je ... on tu kaže: "Ja sam, takođe, bio pod komandom generala Čermaka i morao sam da se povinujem bilo kojem naređenju koje mi general Čermak izda."

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: A ovu izjavu svedok je imao priliku da ponovo pregleda na pripremnom sastanku ... i on to nije ispravio.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Međutim, svedok sada daje drugačiji iskaz u vezi sa svojim položajem.

SUDIJA ORIE: Da. U najmanju ruku postoji mogućnost da se to desi, kada se proveravaju iskazi, i naravno, na kraju, Pretresno veće će morati da odluči kakvu težinu će dati onom delu njegovog svedočenja koje je protivrečno i da li Pretresno veće treba iz toga da donese bilo kakve zaključke. Međutim, gospođo Mahindaratne, unakrsno ispitivanje ne bi imalo mnogo smisla ako bismo morali da prihvatimo da bilo šta što je u

dokaznom materijalu u glavnom ispitivanju ne bi trebalo da se obrađuje. Mislim, unakrsno ispitivanje je tu da proverava i osporava dokaze koji su dati u glavnom ispitivanju, zar ne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući, slažem se s tim. Ali moje pitanje tiče se držanja ovog svedoka i, jasno, njegove pristrasnosti u korist jedne strane. Mislim da je možda prikladno da...

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, pre svega, to je vaš svedok, zar ne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsedavajući, ali ponekad se događa kada svedok dođe...

SUDIJA ORIE: Da. To su sve komentari. Vi pokrećete dosta pitanja koja bi mogla i nama da padnu napamet u bilo kom trenutku u budućnosti, šta može biti verodostojan deo dokaza, manje verodostojan deo, pouzdaniji, manje pouzdan. Ali to ne bi trebalo u ovom trenutku da prekida svedočenje ovog svedoka tokom ispitivanja gospodina Kaya.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je tačno, gospodine predsedavajući. Ustala sam jednostavno da bih se obratila Pretresnom veću, i da zatražim uputstva od Pretresnog veća da li će ovo možda biti primeren trenutak da upozori svedoka na Pravilo 91, s obzirom da se ovaj svedok udaljava od svog prvobitnog iskaza.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju, naravno, mislim da ću se konsultovati sa svojim kolegama da li ćemo pratiti ili ne vaš predlog.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala vam, gospodine predsedavajući.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Pretresno veće neće prihvatiti vaš predlog, gospođo Mahindaratne. Gospodine Kay, možete da nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste dobili ... Oh, vidim da ste vratili slušalice, gospodine Džoliću. Izvinjavam se zbog tog prekida.

ADVOKAT KAY: A sada sam zaboravio kako je glasilo moje pitanje. Oprostite za trenutak, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Pitanje je bilo oko naređenja.

ADVOKAT KAY: Da. Tu smo, da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li bi bilo tačno da se kaže da ste bili jednostavno pozvani da odlazite na te brifinge zajedno sa drugim ljudima u kancelariju generala Čermaka u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Nije bilo nikakve reči o tome da vam je on naređivao da idete na te sastanke, vi ste to videli samo kao poziv?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim da je to tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A sada bih želeo pogledamo nekoliko dokumenata koji su već uvršteni u spis.

ADVOKAT KAY: Molim da se predoči dokazni predmet Tužilaštva broj P513.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Gospodine Džoliću, pokazujem vam jedno naređenje koje je potpisao general Čermak 8. avgusta a tiče se UNCRO-a, mirovnih snaga Ujedinjenih nacija u Hrvatskoj i o njihovim kretanju 8. avgusta.

ADVOKAT KAY: Da li možemo da ga pomerimo malo više nagore, molim vas. Mislim u drugom pravcu, izvinjavam se, nadole. Da, to je to. Hvala.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Možete da vidite da je ovo potpisao general Čermak 8. avgusta. Ovo je upućeno UNCRO elementima, poslato je UNCRO-u. Vi ste znali, zar ne, da su se Ujedinjene nacije nalazile u bazi u Kninu. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Znao sam.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, samo jedna ispravka, nije poslato UNCRO elementima, već je poslato primaocima koji se pominju na dnu dokumenta.

SUDIJA ORIE: Dozvolite mi da proverim.

ADVOKAT KAY: Časni Sude, radim na tome. Trudim se da budem kratak.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Možete da vidite u dokumentu, pri dnu gde piše "Vojna policija Knin". Da li vidite da to piše u donjem levom uglu, gospodine Džoliću? Da li vidite to? Da li možete da vidite u donjem levom uglu da piše "Vojna policija Knin"?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste ikada dobili ovo naređenje?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se da sam dobio ovu zapovjed.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li uopšte prepoznajete ovaj dokument?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu odgovoriti na to pitanje. Ne sjećam se.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da je dokument pravilno upućen vama kao komandantu združene čete za Knin i 72. bataljona, da li je adresu trebalo napisati na neki poseban način?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Dostaviti, u adresi?

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da. Da li je to ispravan način da se vama uputi dokument, ako se stavi samo ovo što ovde stoji "Vojna policija Knin"?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ispravno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT KAY: Da li možemo da pogledamo sledeći dokument? To je dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 2732.

ADVOKAT KAY – PITANJE: To je dokument od 8. avgusta 1995. godine. Radi se o Hrvatskoj vojsci i pripadnicima UNCRO-a, to je naređenje da se kontroliše ulaz u kasarnu UNCRO-a, i tiče se provere izbeglica, to je naređenje generala Čermaka. Pre svega, da li prepoznajete ovaj dokument?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti ovog dokumenta.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Vidimo u donjem levom uglu dokumenta da tu samo stoji "Vojnoj policiji".

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je to ispravan način da se dokument uputi tako da stigne vama, kao komandantu združene čete u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ispravnije bi bilo da je stajalo "Vojna policija Knin". Međutim, dozvoljavam mogućnost da je ovakvo pismeno i sa ovakvim nazivom dostave moglo doći postrojbi.

ADVOKAT KAY: Molim sledeći dokument. To je dokazni predmet Tužilaštva broj P512. I molim da se prethodno dokument uvrsti u spis, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D788.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D788 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Možemo li sada da pređemo na dokazni predmet Tužilaštva broj P512 i izvinjavam se.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Ovaj dokument ovde, ponovo je naređenje generala Čermaka, da se izvrši inspekcija UNCRO helikoptera i o raznim drugim pitanjima. Tu se kaže: "Vojnoj policiji". Prvo, da li ... da li prepoznajete ovaj dokument?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću tvrditi da ga poznajem.

ADVOKAT KAY: Molim sledeći dokument, to je dokazni predmet Odbrane broj D303.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Gospodine Džoliću, ovo je dokument od 9. avgusta 1995. godine a to se tiče nekih vozila UNCRO-a koja su ukradena iz baze UNCRO-a. A naređenje je izdao general Čermak, u kom zahteva da se sastavi tim od pripadnika vojne policije i MUP-a, sa zadatkom da se pronađu navedena vozila UNCRO-a: *Nissan pick-up, Nissan Pajero, Toyota Land Cruiser.*

SUDIJA ORIE: Gospodine Kay, pošto rezimirate dokument, reč "zahteva" treba da bude zamenjena "naređuje"...

ADVOKAT KAY: Ah, da ...

SUDIJA ORIE: ... jer je to ono što se kaže u dokumentu. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: "Naređuje", ispraviću to.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Kao prvo, da li prepoznajete ovaj dokument?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu reći da ga prepoznajem.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li ste ikada bili uključeni u potragu za navedenim UNCRO vozilima - dva *Nissana Toyota Land Cruiser* u Kninu, kao deo vaših zadataka?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se, ali jedan od naših zadataka je bio potraga za otuđenim vozilima, ukoliko smo zaprimili, bilo informaciju, bilo zapovjed.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Imali ste ovo kao zadatak, očigledno, naročito u vezi sa ovim vozilima UNCRO-a. Da li ste oformili ekipu od pripadnika vojne policije i da li ste izašli na teren u potragu za vozilima UNCRO-a o kojima je ovde reč? Da li je to nešto što ste uradili?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Me mogu sa sigurnošću tvrditi da sam to uradio. Ne sjećam se. Ali ukoliko je došla ovakva zapovjed, vjerovatno je dat nalog kriminalističkoj policiji da ispita to. I patrolama da u slučaju da pronađu takva vozila na svojim blokadnim punktovima, da se ista vozila znači izuzmu i dovedu u vojnu policiju.

ADVOKAT KAY: I još jedan dokument koji ćemo da pogledamo na tu istu temu. To je dokazni predmet Odbrane broj D503.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Ovaj dokument je od 12. avgusta. Opet, on se tiče nekretnina UNCRO-a, inženjerijske opreme i ukradenih vozila. I ovo je opet naređenje koje je izdao gospodin Čermak, u kom traži da se formiraju timovi od pripadnika MUP-a i vojne policije Knina, da pronađu buldožer, ravnač puteva, minolovac, kopač zemlje, kamion, šest drugih vozila, kao i *Land Rover*. Pre svega, da li prepoznajete ovo ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Kay, ponovo kad ste saželi dokument, napravili ste istu grešku kao i ranije.

ADVOKAT KAY: Ali upotrebio sam reč "naređenje", časni Sude, svakako.

SUDIJA ORIE: Čuo sam i vidim u transkriptu da ste rekli "tražio" da se formiraju timovi. I to je ono što sam, zapravo, čuo. Ako sam ...

ADVOKAT KAY: Ali koristio sam reč ...

SUDIJA ORIE: ... ako sam pogrešio, onda sam to uradio zajedno sa transkriberom i ne vidim nikoga da skače i govori: ne, nije tako, jasno sam čuo ...

ADVOKAT CAYLEY: Izvinjavam se, sudijo Orije. Ako pogledate u 22. redu na 44. stranici gospodin Kay je rekao: "I ovo je opet naređenje koje je izdao gospodin Čermak, u kom traži da se formiraju timovi ..."

SUDIJA ORIE: U redu. Dozvolite da pogledam. Da, rečeno je "naređenje u kom se traži" ("an order asking for") a ja sam komentarisao "tražeći" ("asking for"). Čak iako je izgleda bilo ... ali sam reagovao na reči "tražeći", jer sam isto tako ranije reagovao na reč "tražeći". Slažem se sa gospodinom Cayleyjem da ste sada u ovom slučaju iskombinovali reči "naređenje" i "tražeći".

ADVOKAT KAY: Časni Sude, ništa ovde nije nejasno. Ja ne igram nikakve igre u odnosu na ove dve...

SUDIJA ORIE: Ne, ne. Ja ne kažem da igrate igre, naravno, ali postoji problem o tome da li se može naređenje dati ili da li su ljudi pozvani ili zamoljeni da urade neke stvari. To izgleda da je bio problem. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Dobro. U redu.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li prepoznajete ovaj dokument? Izvinite, da li prepoznajete ovaj dokument, gospodine Džoliću?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Dokument kao dokument mi nije poznat. Ne mogu se sjetiti da sam ga vidio.

ADVOKAT KAY – PITANJE: A da li ste oformili neku ekipu koja bi tražila ovu opremu UNCRO-a?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti da sam oformljavao ikakvu skupinu, a i ovaj datum, koliko vidim, 12. kolovoza, datum kada sam ja otišao iz Knina ... ne znam kad je ova zapovjed došla. Ne vjerujem da je odmah u jutarnjim satima.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Iako smo videli ovde neka pisana naređenja...

(tehničke smetnje)

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Oprostite što prekidam, ali nešto nije u redu sa transkriptom.

SUDIJA ORIE: Da li još postoji taj problem?

(tehničke smetnje)

SUDIJA ORIE: Očigledno postoji. Sačekaćemo tehničara. Kaže se da postoje "tehničke smetnje", ali su očigledno rešene. Gospodine Kay, možda sam malopre pogrešno razumeo reč "tražiti" ("asking"), mislio sam da je koristite u značenju "potraživati" ("seeking"), a ne "zahtevati" ("request"). Sad mi je jasnije. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Hvala.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Sada ćemo da nastavimo, gospodine Džoliću, u redu? Dobro. Iako je gospodin Čermak možda izdavao ovakva naređenje kao što su ova u vezi...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, dozvolite da se obratim Pretresnom veću, ali mislim da pitanje gospodina Kaya i poslednji odgovor svedoka nije zabeležen zbog tehničkih problema, kada je svedok rekao da je otišao iz Knina 12. avgusta, a nije izvesno da li...

SUDIJA ORIE: Da. To ne postoji u transkriptu. Možda biste mogli da zamolite svedoka da ponovi sve što je rekao nakon što je rekao da mu dokument, kao takav, nije bio poznat. Možete li da ponovite ono što ste rekli nakon: "Ne sećam se da sam ga video" ... i onda ste dodali drugi deo. Možete li da ponovite tu rečenicu?

SVEDOK DŽOLIĆ: A datum je naslovljen 12. osmog 1995. godine, na dan kada sam ja odlazio iz Knina i ne znam kada je ova zapovjed pristigla u satniju Knin.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Iako je general Čermak izdavao ta naređenja, da li se slažete da on, u stvari, nije bio u poziciji da vam naredi da preduzmete ove radnje, nego je bilo na vama da odlučite da li hoćete da preuzmete na sebe bilo kakve obaveze koje je on pokušao da vam nametne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ulažem prigovor na ovo pitanje. Tu se traži od svedoka da da svoje mišljenje. Činjenice su pred Pretresnim većem.

SUDIJA ORIE: Da vidimo. Ja ću ponovo da pročitam pitanje.

ADVOKAT KAY: Pitanje se, zapravo, direktno tiče svedoka, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Postoji nekoliko elemenata u pitanju. Prvi je da se traži mišljenje svedoka o tome da li je gospodin Čermak bio u poziciji da komanduje svedoku, a drugi je da li je bio slobodan da ne ...

ADVOKAT KAY: Preduzeti.

SUDIJA ORIE: ... preuzima bilo kakve obavezu... Molim vas da pokušate da podelite pitanje u manje delove, onda ćemo videti da li tražite od svedoka njegova saznanja ili tražite mišljenje ili zaključak ili procene određene situacije. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Gospodine Džoliću, zar nije tačno da vi niste morali da preuzmete na sebe bilo kakvu obavezu koju vam je preneo gospodin Čermak?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se sjećam rada i koordinacije u periodu dok sam bio zapovjednik satnije u Kninu, mišljenja sam da nisam trebao postupiti po ovakvim zapovjedima u smislu zapovjedi. Ali kao informacije da se nešto dogodilo, u stvari, da je došlo do otuđenja određenih sredstava, trebao sam poduzeti korake da se ta sredstva, sukladno mojim mogućnostima i pronađu. Mišljenja sam za ovakve stvari da je trebao biti izdat zahtjev za potragom a ne zapovjed. Zašto ovo slovi kao zapovjed, ne mogu u to ulaziti.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I da li bi bilo ispravno da se kaže da vi niste morali da podnosite izveštaj gospodinu Čermaku u svakom takvom pitanju kojim smo se sada bavili?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću to tvrditi. Kao zapovjed, znači, ne trebam podnositi izvješće ali po pronalasku ovih sredstava bio bi red da izvijestim onoga ko je i tražio ta sredstva.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT KAY: Molim sada da pogledamo još jedan dokument koji nosi datum ... Izvinjavam se. Molim dokument koji nosi oznaku 2D06-0001. Ovo je dokument od 17. avgusta 1995. godine, iz vojne policije 72. bataljona. Dokument je potpisao major ... komandant, major Mihael Budimir i upućeno je četama vojne policije. I u ovom naređenju govori se o smeni vojnih i policijskih snaga. I u 2. paragrafu se kaže: "Prvo, poručnik Luka Oršulić se postavlja za komandanta združene čete vojne policije Knin", i onda se navode imena drugih oficira.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Pre svega, možete li da nam potvrdite da je poručnik Luka Oršulić zaista preuzeo komandu nad združenom četom nakon što ste vi otišli 12. avgusta?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mogu to potvrditi.

ADVOKAT KAY – PITANJE: I tu se pominje smena u Kninu, kao i razni drugi detalji. Da li možete da nam pomognete u 3. paragrafu, šta to znači kad se govori o smeni u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Paus 3, koliko ja razumijem ovu zapovjed, za smjenu u Kninu zapovjednika Prve satnije odrediće određeni broj djelatnika, zapovjednika druge satnije, što sam bio ja, 40 pripadnika, a zapovjednik promentne satnije odrediće 18 pripadnika. Smjena snaga u Kninu, to znači, one snage koje su bile u Kninu dok sam ja zapovjedao i kad sam otišao, ostali su pod zapovjedanjem satnika Luke Oršulića, odlaze na odmor, znači, nazad u svoje matične postrojbe, a na njihovo mjesto dolaze djelatnici iz ovih satnija koje su definirane točkom 3 ove zapovjedi.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Vidimo u 4. paragrafu da se kaže: "načelnik odeljenja kriminalističke vojne policije bio je ..." Da li možete da nam kažete ko je ta osoba, kako se zvala?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Boro Milas.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala. "Vode službe dežurstva i komandir logističkog voda odrediće smenu za svoje oficire." Možete li da objasnite taj paragraf, molim vas?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislite na pasus 4?

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točka 4. ove zapovjedi, znači, da čini odgovornim načelnika odsjeka kriminalističke vojne policije, voditelja službe dežurstva i zapovjednika logističkog voda da odrede za smjenu svoje djelatnike. Znači, oni djelatnici koji su po tom segmentu rada bili na terenu, da se vrata nazad, a za njihovu zamjenu da se odrede drugi djelatnici u tom segmentu rada.

ADVOKAT KAY – PITANJE: To nije bila funkcija komandanta združene čete u Kninu, poručnika Oršulića. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nisam vas razumio. Možete li reći koja funkcija nije bila satnika Oršulića?

ADVOKAT KAY – PITANJE: Odeljenje za kriminalističke istrage vojne policije bila je samostalno organizovano i samo je organizovalo smene svog osoblja. Da li je to tačno?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, kada sam pokušala juče da primenim ovaj isti obrazac ispitivanja, gospodin Kay je insistirao na tome da pitam šta je temelj. Sada ja insistiram, gospodine predsedavajući da on pita šta je temelj. Svedok ... da li je svedok upoznat sa ovim smenama ili on samo komentariše ovaj dokument?

SUDIJA ORIE: Svedok je pozvan da se izjasni o dokumentu, i pitanje koje gospodin Kay postavlja svedoku nagoveštava da on ima saznanja o tome šta se dogodilo. I ja se slažem sa vama da bi sigurno bilo od veće pomoći Pretresnom veću, ukoliko bismo znali kakav je izvor saznanja mimo onoga što vidimo u dokumentu. Molim vas, nastavite, gospodine Kay.

ADVOKAT KAY: Hvala, časni Sude. U nadi da će se stvar razrešiti, ja sam uz pomoć svedoka utvrdio ko je bio načelnik, što je, očigledno, svedok znao, a zatim tražio ...

SUDIJA ORIE: Da. Ali, ovo pitanje ide dalje od toga. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT KAY: Časni Sude, ja ću...

ADVOKAT KAY – PITANJE: Sa vašeg položaja i rada koji ste obavljali u 72. bataljonu vojne policije, da li vam je bilo poznato kakve su bile metode rada odeljenja kriminalističke vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nisu mi bile poznate metode njihovog rada.

ADVOKAT KAY – PITANJE: U redu.

ADVOKAT KAY: U tom slučaju, časni Sude, neću više trošiti vreme na ovo pitanje, budući da je sporno. Molim da pređemo na dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 2984. Molim, takođe, da se ovaj prethodni dokument uvrsti u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D789.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D789 primljen je u spis.

ADVOKAT KAY: Dakle, dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 2984 je dokument od 22. avgusta i to je dokument koji je poslat iz Uprave vojne policije 66. bataljonu vojne policije. Odnosi se na bezbednost komandanta kninskog komandnog štaba, generala Čermaka. To je jedno naređenje. Reč je o analizi njegove bezbednosti. To je naređenje upućeno komandantu vojne policije 72. bataljona koji mora da preduzme sve neophodne korake kako bi se osigurala bezbednost generala Čermaka, bilo da je u pokretu ili na jednom mestu, i to uz pomoć snaga Sedme čete. I tu se navode različite mere. Vidimo u 3. paragrafu da se ponovo pominje poručnik Oršulić i da je to naređenje potpisao komandant pukovnik Damir Kozić, to se nalazi na drugoj stranici verzije na engleskom jeziku.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Pre svega, da li znate ko je pukovnik Kozić?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Damir Kozić je, mislim, bio načelnik odjela opće vojne policije u Upravi vojne policije.

SUDIJA ORIE: Možemo li da se vratimo na prvu stranicu verzije na engleskom jeziku, jer da se u nedogled čita jedan te isti potpis nije baš uzbudljivo.

ADVOKAT KAY: U redu.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Ovo se odnosi na bezbednost generala Čermaka u kom se naređuje da obezbedi njegovu bezbednost Sedma četa vojne policije Knin. Rekli ste nam, zar ne, dok ste vi bili tamo da je to bila združena četa, ali je kasnije postala Sedma četa Knin? Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da. A izdati naređenje za preduzimanje takvih mera radi bezbednosti generala Čermaka, da li je to uobičajeni postupak, da je odgovarajući način za vojnu policiju da se bavi ovakvim pitanjima preko Uprave vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Po mom shvaćanju, to je primjeren način za realizaciju ovakvih zadaća.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT KAY: Molim da se ovaj dokument uvrsti u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D790.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D790 primljen je u spis.

ADVOKAT KAY: Da pogledamo još jedan dokument, to je dokument koji nosi oznaku 2D06-0013 od 21. avgusta. Reč je o dokumentu komandanta vojne policije u Kninu, poručnika Oršulića, koji ga je uputio Upravi vojne policije. To je izveštaj o sprovođenju bezbednosti. Odnosi se na obezbeđenje za 19. avgust 1995. godine, kada je vojna policija u Kninu obezbeđivala radnu grupu Ministarstva odbrane koja je obilazila vojne objekte uz prisustvo dva vojna policajca, i tu se izveštava šta se dogodilo.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Ovaj izveštaj poručnika Oršulića upućen je Upravi vojne policije. Da li je to ispravan način da se izveštava o ovakvim stvarima unutar vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću tvrditi. Naime, o čemu se radi? Ovakvo izvješće je redovnim putem, po mom shvaćanju, unutar vojne policije trebalo ići na bojnu, znači, na 72. bojnu vojne policije, a ona to prosljediti u Upravu.

Međutim, temeljem, možda, zapovjedi Uprave vojne policije, gdje se vjerojatno trebalo stati ... pisati o angažiranju po pitanju ovih zadata, možda je u nekoj od tih točaka stalo, navod "da se zapovjednik Sedme satnije" u ovom slučaju poručnik Luka Oršulić može putem izvješća direktno obratiti prema gore navedenom odsjeku unutar Uprave vojne policije.

SUDIJA ORIE: Da li možemo da pogledamo donji levi ugao verzije na engleskom. Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ako mogu da se obratim Pretresnom veću, na 8. stranici, u 15. redu gde piše "72. četa" i možda je greška u prevodu. Samo sam htela da ukažem na to.

SUDIJA ORIE: Stranica 8 današnjeg transkripta?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsjedavajući. U 15. redu, samo sam želela da skrenem pažnju časnom Sudu, tako da možda možete da...

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKAT KAY: Hvala. Ako je časni Sud završio sa ovim dokumentom, nemam više pitanja o tome.

SUDIJA ORIE: Samo sam to gledao, ali sam morao zatim da se prebacim u sistem *LiveNote* da to pogledam. Ne, samo sam... možemo li još jednom malo da podignemo to. Da. Hvala.

ADVOKAT KAY: A kada sam malo razmislio, možda bi još nešto bilo od pomoći po ovom pitanju.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Kao što ste rekli, uobičajen način izveštavanja išao bi iz čete Knin do komandanta 72. bataljona, a to je bio major Budimir u to vreme. Zar nije tako?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točno je.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala. Još jedno pitanje ...

ADVOKAT KAY: Molim da se ovaj dokument uvrsti u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D791.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D791 primljen je u spis.

ADVOKAT KAY: Hvala.

ADVOKAT KAY – PITANJE: U vezi sa jednom drugom temom. Želim da vam postavim pitanje u vezi sa vašom izjavom.

ADVOKAT KAY: Molim da se predoči dokazni predmet Tužilaštva broj P875 i 37. paragraf te izjave.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Želim da pažljivo pogledate 37. paragraf ove izjave, gospodine Džoliću, i ako biste samo mogli da ga pročitate.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Pročitao sam.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala. Zanimaju me sledeće reči, gde se kaže: "Po mom shvatanju, još uvek sam bio pod komandom pukovnika Budimira, ali sam, takođe, bio i pod komandom generala Čermaka, i trebalo je da izvršim svako naređenje koje mi je izdao general Čermak." I želeo bih da vam postavljam pitanja o ovom paragrafu. Da li to razumete?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim da razumijem.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li su to vaše reči, gospodine Džoliću? Da li ste vi rekli: "Po mom shvatanju, još uvek sam bio pod komandom pukovnika Budimira, ali sam takođe bio i pod komandom generala Čermaka, i trebalo je da izvršim svako naređenje koje mi je izdao general Čermak." Da li ste to rekli?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim da nisam izjavio na ovakav način.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je ova izjava netačna?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Jednim dijelom, da.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je pogrešno reći da ste bili pod komandom generala Čermaka i da je trebalo da izvršavate svako naređenje koje vam je general Čermak izdao?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da, gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ako mogu da se obratim Pretresnom veću, mislim da je ovo možda pravi trenutak da se ponovo obnovi moj podnesak u skladu sa Pravilom 91.

ADVOKAT KAY: Ne.

(Pretresno veće se savetuje)

ADVOKAT KAY: I ja bih želeo da se izjasnim o tom pitanju, ukoliko je pogodan trenutak da to učinim?

SUDIJA ORIE: Ako i dalje postoji razlog da se izjasnite o tom pitanju, čak i ukoliko biste znali da Pretresno veće neće da usvoji predlog gospođe Mahindaratne, onda ste slobodni da to uradite, ali Pretresno veće neće usvojiti taj predlog.

ADVOKAT KAY: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Ponoviću pitanje, gospodine Džoliću. Imali smo prekid, pa ste ga možda zaboravili. Da li je pogrešno, kako piše ovde, citiram: "... Ali sam, takođe, bio i pod komandom generala Čermaka, i trebalo je da izvršim svako naređenje koje mi je izdao general Čermak."

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Po mom shvaćanju ovog navoda, to je netočno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Pre svega, da li je pogrešno reći da ste bili pod komandom generala Čermaka?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio pod zapovjedništvom generala Čermaka, nego pod zapovjedništvom pukovnika Budimira.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Da li je pogrešno reći da ste morali da izvršavate bilo kakvo naređenje generala Čermaka?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT KAY – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT KAY: Nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Kay. Gospodine Mikuličiću, vi ste sledeći. Gospodine Džoliću, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Mikuličić. On zastupa gospodina Markača. Izvolite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIKULIČIĆ

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Džolić. Ja sam u ovom postupku branitelj generala Markača. I postaviti ću vam nekoliko pitanja. Znam da je prošlo puno vremena od 1995. godine, ali pokušajte se po vašem najboljem sjećanju osvrnuti na te događaje. Gospodine Džolić, poznajete li vi generala Markača?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, žao mi je što vas prekidam. Nisam pogledao koliko je sati kada ste počeli unakrsno ispitivanje. Ne bi bilo mudro da napravimo pauzu

za pet ili šest minuta. Možda je bolje da prvo napravimo pauzu, pa da možete u kontinuitetu da obavite svoje unakrsno ispitivanje umesto da vas prekidamo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude. Meni bi odgovaralo kada bismo poslušali vaš predlog.

SUDIJA ORIE: Onda idemo na pauzu i nastavljamo sa radom u 12.45 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, izvolite, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Džolić, još jedanput. Dakle, moje pitanje je bilo, prije nego što smo otišli na pauzu, pa ću ga sad ponoviti: Da li vi poznajete generala Markača?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Osobno ne. Jedino iz medija i iz novina.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li znadete kakovu je funkciju obavljao u vrijeme *Operacije Oluja*?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio Tajništvo dokument 65ter, 318.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Džolić, uskoro ćemo na ekranima vidjeti Pravilnik o ustroju i radu vojne policije oružanih snaga Republike Hrvatske. Da li ste imali prilike upoznati se ili vidjeti ovaj pravilnik?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Pravilnik je datiran iz mjeseca veljače 1994. godine. Možete li potvrditi da je taj isti pravilnik bio na snazi i u drugoj polovici 1995. godine?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim da je to točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih stranicu 2 ovog pravilnika, članak 4, odnosno, to je ERN broj 707. Stranicu 2 teksta originalnog. Ovo je sadržaj. Znači, to će biti, zapravo, 4. stranica. Zahvaljujem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Proći ćemo malo kroz ovaj pravilnik, gospodine Džolić. U njemu se navodi da su pripadnici postrojbe vojne policije, u članku 4, bile djelatne vojne osobe od kojih je jedan dio bio organiziran u antiterorističkim postrojbama vojne policije i u statusu profesionalaca. Kada govorimo o antiterorističkim postrojbama, da li ste vi upoznati sa takovim postrojbama i sa zadaćama koje su te postrojbe policije obavljale u vrijeme 1995. godine, mjeseca kolovoza pa nadalje?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molim vas, hoćete li mi ponoviti pitanje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možda da krenemo drugim putem. Članak 4 ovog pravilnika spominje antiterorističke postrojbe. Vidite to, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Članak 11 pravilnika govori o tome ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Molio bih članak 11, gospodine tajniče. To su dvije strane dalje. Da. I verziju na BHS-u, molim vas.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, članak 11 ovog pravilnika govori da su antiterorističke postrojbe vojne policije prvenstveno namjenjene za obavljanje zadaća iz članka ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ovdje piše 9. Međutim, ukazujem časnom Sudu da se očito radi o *lapsus scriptae*, jer članak 9 ima samo jedan stavak, jednu točku i ovdje očito referira na prethodni članak, članak 10, koji ima više točaka.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, da su antiterorističke postrojbe prvenstveno namjenjene, u skladu sa pravilnikom, za, pa sad citiram točku 8 i 9 članka 10 u kojem se kaže: "Za sudjelovanje u borbi protiv diverzantsko-terorističkih odmetničkih i drugih neprijateljskih skupina i za sudjelovanje u osiguranju vrhovnog zapovjednika oružanih snaga Republike Hrvatske a temeljem pravilnika."

pevodio: Prevodilac nije čuo poslednji deo citata.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li su ove odredbe pravilnika sukladne vašem poimanju antiterorističkih postrojbi vojne policije ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, prevodilac nije čuo poslednji deo ovog citata. Molim vas, ponovite to, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Naravno, časni Sude. Upravo provjeravam transkript.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, citiram prema pravilniku ulogu i namjenu antiterorističkih postrojbi u točki 8 članka 10, prethodnog članka koji vidite na ekranu, navodi se "da su te postrojbe sudjelovale u borbi protiv diverzantsko-terorističkih odmetničkih i drugih neprijateljskih skupina." Da li je to sukladno vašem poimanju i shvaćanju uloge antiterorističkih postrojbi vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Recite mi gospodine Džolić, da li je u vašoj satnji bilo pripadnika antiterorističke postrojbe za vrijeme dok ste boravili u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se da je bilo u mojoj satnji.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vratimo se na članak 5 ovog pravilnika u kojem se propisuje kakovu službenu odoru nose pripadnici vojne policije. Dakle, propisuje se da u miru i u ratu nose službenu odoru Hrvatske vojske, bijeli remen, bijelu futrolu za pištolj, pištolj, bijelu palicu, sredstva za vezivanje i značku vojne policije na propisanom podlošku, pričvršćenom za gornji dio džepa na lijevoj strani gornjeg djela odore. Vidite li ovo, gospodine Džolić?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možete li nam reći kakova je to bila službena odora? Koje boje i od čega se sastojala?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: U kojem trenutku, u kojem periodu mislite?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U periodu mjeseca kolovoza, rujna i listopada 1995. godine, znači za vrijeme i nakon *Operacije Oluja*?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ne mogu se sjetiti točno. Nemam sad sliku pred očima koja je odora u tom periodu nošena. Naime, pretpostavljam, pošto je bilo borbena djelovanje da smo bili u prikrivnim odorama. Međutim, bio je jedan period kada su postrojbe vojne policije nosile, nazovimo, sivo-maslinastu odoru, jednobojnu. U kojem periodu se ta odora nosila, ja ne mogu sa sigurnošću tvrditi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li se možete sjetiti da li su i antiterorističke postrojbe imale istu uniformu kao i opća vojna policija ili su imale neku drugu vrstu uniforme?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim da je antiteroristička postrojba policije nosila isto sivo-maslinaste odore. Nisam siguran i ne mogu to tvrditi sa sigurnošću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možete li se sjetiti koje boje opasača su nosili i futrole za pištolj pripadnici antiterorističke postrojbe?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Zeleni vojni kaiš.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, premda je to očito iz vašeg odgovora, taj vojni kaiš nije bio bijeli kao kod opće vojne policije. Točno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točno. S tim da su ponekada postrojbe antiterorističke vojne policije, ukoliko je to zahtjevao predmet osiguranja, prvenstveno kad se radilo o osiguranju vrhovnika, mogli su nositi po potrebi i bijeli opasač.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možete li se sjetiti kakove kape su imali pripadnici postrojbi antiterorističke policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću tvrditi. Mislim da su bile crne beretke, kao što su nosili svi pripadnici vojne policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li se sjećate da su na tim crnim beretkama bile dvije značke na prednjem dijelu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li možete reći koje su to značke bile?
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Bio je grb, to jest, značka vojne policije i grb i značka, to jest, značka, ovaj, antiterorističke postrojbe vojne policije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na odgovorima. Članak 7 ovog pravilnika govori o motornim vozilima vojne policije. Propisuje se da su motorna vozila vojne policije obojena zelenom bojom a vrata, poklopac motora i prtljažnika bijelom bojom, i da se na vratima prednjim i poklopcu motora postavlja znak trokutastog oblika na kojem je stilizirani sokol s natpisom "vojna policija". Ovaj opis odgovara vašem sjećanju, zar ne, gospodine Džolić?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Članak 10 istog pravilnika govori o tome kakove sve poslove i zadaće obavlja vojna policija. Pa se ovdje, dakle, opisuju poslovi i zadaće, a to je zaštita i osobne sigurnosti svih osoba, sprečavanje, otkrivanje kaznenih djela, pronalaženje i uhićenje počinitelja kaznenih djela. To su poslovi, zapravo, iz domene kriminalističkog odjela vojne policije, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nisam vas razumjeo na koje zadaće mislite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Na otkrivanju kaznenih djela, pronalaženju i uhićenju počinitelja kaznenih djela, koja su u nadležnosti pravosudnih djela, to su poslovi koje je obavljala kriminalistička policija, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je točka 1.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: To je točka 2.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da. Tačno je.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Točka 3 govori o osiguranju vojno-cestovnog prometa. Taj dio poslova obavljala je prometna jedinica vojne policije, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jesu li pripadnici te jedinice u odnosu na druge postrojbe vojne policije imali neko posebno ... neka posebna obilježja na uniformi?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislite na prometnu policiju?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Na vojnu prometnu policiju?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim ponekad prilikom kontrole nadzora cestovnog prometa da su imali one bijele podlaktice. Nisam siguran da li su to uvijek nosili.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jesu li, također, imali i pripadnici prometne vojne policije oznake za zaustavljanje vozila, one palice sa znakom "stop"?
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da. Na njima je pisalo "Vojna policija".

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Članak 12, pri dnu stranice, navodi se u glavi 4 ovog pravilnika i govori o ovlaštenjima pripadnika vojne policije. I onda se dalje u članku 15 razrađuju ta ovlaštenja. Dakle, ako pogledamo članak 15, onda vidimo da je propisano da vojna policija primjenjuje sljedeća ovlaštenja. I sada se dalje na nekoliko stranica navode ovlaštenja vojne policije. A to je: upozorenje, zatim točka 2, legitimiranje, zatim točka 3, podnošenje prijave. U točki 3, sljedeća stranica. Zatim točka 4, sprovođenje. Ovdje se govori o tome da su pripadnici vojne policije vršili sprovođenje vojnih i civilnih osoba kada su one počinitelji krivičnih djela iz nadležnosti vojnog suda. Da li to odgovara vašem sjećanju i praksi koja je bila u vrijeme vašeg boravka u Kninu?
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Odgovara.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sprovođenje osoba moglo se, dakle, obaviti po nalogu suda ili po raspisanoj tjeratici ili ako je osoba zatečena u vršenju stege, povrede stege, odnosno, kaznenog djela. Dakle, to je ono što je bio posao vojne policije, zar ne? Između ostalih poslova. Točka 5 govori o zadržavanju. Da li ste, gospodine Džolić, vi unutar vaše satnije imali neki prostor u Kninu u kojem ste mogli osobe zatečene na izvršenju kaznenog djela ili za kojima je sud raspisao potjernicu, gdje ste ih mogli zadržati do preprate nadležnom sudu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se da smo imali posebni prostor za zadržavanje osoba.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kakova bi tada bila procedura, ukoliko biste trebali neku osobu lišiti slobode iz ovih razloga, bilo da je zatečena u izvršenju kaznenog djela ili stegovnog prekršaja, bilo da je izvršena ... raspisana potjernica za takvom osobom? Kako biste vi tada postupili?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molim vas, hoćete li mi ponoviti pitanje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ukoliko bi se u praksi pojavila potreba da neku osobu lišite slobode, kako biste tada postupili?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislite u Kninu ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U Kninu ...

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: ... dok sam ja bio zapovjednik?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Privremeno bi je zadržali u određenoj prostoriji koja bi nam bila na usluzi, znači, slobodna prostorija. I kad bi se stvorili preduvjeti, ukoliko je ta osoba, znači, za prepratu u vojni pritvor, koji mi nismo imali, nego je postojao u Splitu, to bi se izvršilo prevoženjem, to jest, sprovođenjem u vojni pritvor u Splitu. Isto tako, ukoliko bi se ukazala potreba, znači, da se ta osoba vodi pred istražnog

vojnog suca, ona bi se prepraćivala u nadležni vojni sud. Međutim, napominjem, dok sam ja bio zapovjednik, ne sjećam se da smo imali takvih slučajeva.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na odgovoru. Daljnja ovlaštenja vojne policije prema pravilniku koji vidimo na ekranu ... točku 5, to smo prošli. Nakon toga, na sljedećoj stranici, točka 6 je uporaba tjelesne snage, zatim uporaba palice, uporaba sredstava za vezivanje, to su dakle bile ... to su dakle bila ovlaštenja koja su stajala na raspolaganju vojnoj policiji, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Isto tako, gospodine Džolić, vi ste bili u mogućnosti u određenim situacijama, kao vojni policajac, odnosno, pripadnici vaše satnije, upotrijebiti i neka druga sredstva prisile, pa čak i oružje. Da li je to točno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ukoliko se ukaže potreba, sukladno ovlastima, to je točno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Isto tako mogli ste koristiti i zaštitno-tragačke pse. Da li ste vi u vašoj satnji imali takovu mogućnost?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Dok sam ja bio u Kninu nije bilo zaštitno-tragačkih postrojbi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I sada dolazimo, gospodine Džolić, na točku 12, koja govori o ovlaštenju vojne policije za pretragu stana, drugih prostorija i osoba. Tu se govori o tome da su pripadnici kriminalističke vojne policije ili druge ovlaštene osobe vojne policije mogle vršiti ove radnje, dakle, pretragu stana, prostorija ili samih osoba. I dalje se elaborira u kojim to točno određenim slučajevima, da li po nalogu suda, da li u trenutku kada je netko zatečen u izvršenju kaznenog djela ili kada netko traži pomoć i tako dalje, da ne ulazimo u detalje. Gospodine Džolić, moje pitanje: je li za vrijeme vašeg boravka u Kninu ovo ovlaštenje vojne policije za pretragu stanova bilo upotrebljavano? Da li su vaši vojni policajci vršili po potrebi pretrage stanova i drugih prostorija na području na kojem ste vi bili nadležni?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ukoliko je to ukazivala potreba, da, to se provodilo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Još samo jedno pitanje u vezi ovog pravilnika, gospodine Džolić. Referiram na članak 62. U njemu se navodi da građanina Republike Hrvatske, koji nije pripadnik Hrvatske vojske, dakle, civil je a lišen je slobode, jer je zatečen u obavljanju kaznenog djela iz nadležnosti drugog redovnog suda, ovlaštena službena osoba vojne policija odmah sprovedi područnom tijelu unutrašnjih poslova sa izvješćem o izvršenom kaznenom djelu kao i razlozima zbog kojih je osoba lišena slobode. Dakle, ovaj članak govori o situaciji kada pripadnik vojne policije intervenira prema civilnoj osobi. Takovih situacija je bilo, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se ja ovakvih situacija.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: A da li se slažete sa time da je, sukladno pravilniku, vojna policija imala ovlaštenje intervenirati i prema civilnim osobama u određenim situacijama? Na primer, kada je zatečen u izvršenju kaznenog djela, bilo samostalno, bilo u društvu sa vojnom osobom?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Slažem se.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala na odgovorima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, želeo bih da se ovaj dokument uvrsti u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ovaj dokument je uključen u podnesak po Pravilu 92ter.

SUDIJA ORIE: Ukoliko je to tako, gospodine Mikuličiću, to će onda biti P dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: I to je na spisku koji još uvek nismo dobili, koji još uvek nije konačan, tako da nema potrebe da se to sada uvodi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Meni je potpuno svejedno, važno je da je uvršten u spis.

SUDIJA ORIE: To jeste u spisu i to jeste važna stvar. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Džolić, pitao sam vas na početku da li ste poznavali i da li poznajete generala Markača. Ako vas podsjetim da je general Markač bio zapovjednik specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova, da li možete se prisjetiti je li taj podatak i vama poznat?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Poznat mi je. Kao što sam već i rekao, iz medija i sa televizije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi ste u vašem prethodnom svjedočenju govorili o tome kako je vojna policija surađivala i koordinirala određene akcije sa civilnom policijom Ministarstva unutarnjih poslova. Pogotovo pri tom mislim na blokadne punktove i takove slične ophodnje i situacije. To je tačno, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li ... Da li po vašem sjećanju je bilo takove suradnje sa pripadnicima specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: U samom Kninu se ne sjećam da je bilo takve suradnje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Džolić, da li biste vi prema vanjskim obilježjima prepoznali pripadnika jedinice specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova kada biste takovu osobu sreli?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Prepoznao bih je ako bi imala sva obilježja na sebi.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, da li mogu da zatražim razjašnjenje za jedan od prethodnih odgovora. Na pitanje da li postoji takva saradnja između vojne policije i pripadnika specijalne policije Ministarstva unutrašnjih poslova, rekli ste: "Ne sjećam da da je bilo takve suradnje u samom Kninu." Da li se sećate da li je takva saradnja postojala izvan Knina?

SVEDOK DŽOLIĆ: Ne sećam se, ali dozvoljavam mogućnost da je bilo takve suradnje.

SUDIJA ORIE: U redu. Hvala vam na odgovoru. Molim vas, nastavite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vratimo se na ovo pitanje: da li pri tom mislite na suradnju u borbenim djelovanjima, za vrijeme vršenja borbenih djelovanja *Operacije Oluja* ili na suradnju nakon završetka *Operacije Oluja*?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molim vas, hoćete li mi ponoviti pitanje?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Sada ste rekli na pitanje časnog Suda da dozvoljavate mogućnost da je negdje izvan Knina moglo doći do suradnje između pripadnika vojne policije Ministarstva obrane i specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova. Moje je pitanje: Da li ste pri tom mislili na suradnju tijekom borbenih djelovanja *Operacije Oluja* ili na suradnju nakon završene *Operacije Oluja*?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam za takvu suradnju tijekom *Operacije Oluja*, što ne isključujem. Prvenstveno sam mislio kada bi se radilo prije *Oluje* a i nakon *Oluje* po pitanju zadaća osiguranja vrhovnika ili nekih takvih sličnih poslova.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Hvala vam na odgovoru. Gospodine Džoliću, ovdje referiram sada na točku 13 vaše izjave iz 2004. godine, a to je dokazni predmet Tužilaštva P875, gdje ste govorili da ste tijekom obuke imali priliku upoznati se sa pravilima ratovanja i Ženevskih konvencija. Sjećate li se toga?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Sjećam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je tačno da je svaki pripadnik vojne policije u toj obuci dobio i jednu knjižicu sa sažetkom pravila ratovanja?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, to bi trebalo biti tačno.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Samo za zapisnik, časni Sude, to bi trebalo da je brošura koja je već u spisu kao dokazni predmet Odbrane broj D533.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Džolić, pripadnici vojne policije bili su posebno obučeni u odnosu na druge pripadnike Hrvatske vojske. To je nesporno, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislite li obučeni ili obučeni?

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Obučeni, imali su drugačiju vrstu obuke, specijalističke u odnosu na ostale pripadnike Hrvatske vojske.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Jednim dijelom su trebali imati jedan dio specijalističke obuke, za razliku od ostalih vojnika.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je u vašoj satnji bilo posebno obučenih pripadnika za razminiranje?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se da je bilo takvih pripadnika u mojoj satnji.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Rekli ste u vašoj izjavi iz 2004. godine, točka 22 i 35, da ste prilikom dolaska u Knin formirali kontrolne punktove na ulazima u grad. Možete li se sjetiti jesu li odmah prilikom vašeg dolaska na kontrolnim punktovima zajedno bili pripadnici vojne i civilne policije ili ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, na početku mog dolaska nismo bili zajednički na blokadnim punktovima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: A kasnije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nakon ... Sad, koliko je to kasnije? Sutradan, prekosutra? Ne mogu tvrditi, ali kasnije, koliko se sjećam, bili smo zajednički na blokadnim punktovima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jedna od funkcija tih punktova bila je i pregled osoba i vozila koja su prolazila kroz kontrolni punkt, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je bilo slučajeva da ste upotrijebili vaše ovlaštenje iz ovog pravilnika koje smo maloprije vidjeli, a to je zadržavanje stvari koje su pronađene u vozilu a koje su upućivale da su eventualno predmet izvršenja nekog kaznenog djela, krađe, na primer? Da li je bilo takovih situacija?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sjećam, ali dozvoljavam mogućnost da je bilo takvih slučajeva.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li se sjećate da je bilo organizirano određeno spremište za takove pronađene stvari na području Knina?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se dok sam ja zapovjedao satnijom da smo imali neko posebno skladište.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio P879.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Džolić, pokazat ću vam jedan dokument koji je već uveden od strane Tužiteljstva i koji datira iz 5. kolovoza 1995. godine, kojeg je podnio bojnuk Ivan Jurić a odnosi se na provedbu zadaća za dan 5. osmi.

Vi ste već imali priliku vidjeti taj dokument, međutim, mene ovdje zanima točka 6 dokumenta, na drugoj strani u kojoj se navodi da je od strane vojne policije izvršen pretres zemljišta i djelomični obilazak sela Vrlika i Knina. Možete li nam reći kakova je to operacija? Pretres zemljišta i tko vrši unutar vojne policije u to vrijeme, prema vašem sjećanju, operaciju pretresa zemljišta?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se ovoga, nit je ovo bila moja zona – Vrlika i Knin. Ne sjećam se ovoga: "Izvršen je pretres zemljišta i djelomično Vrlike i Knina". Ne sjećam se ko je ovo radio, ni da smo mi radili, barem moja satnija.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U redu. Možemo dalje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio sada dokument, kad smo već spomenuli bojnika Jurića, D268 ...

SVEDOK DŽOLIĆ: Oprostite, da se ispravim. Zemlja ... ako je ovo pretres zemljišta, pretres terena, znači, pretres samoga grada, to je moguće. Ali zemljišta, ne znam šta je akter ovog akta, to jest, bojnik Jurić, želio reći sa pretresom zemljišta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio drugu stranu ove zapovjedi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Džolić, ovo je zapovjed koju ste danas, također, vidjeli od strane ... izdana od strane načelnika Uprave vojne policije, generala Laušića, kojom, zapravo, daje određena ovlaštenja i zadaće bojniku Juriću. Ovdje kaže, dakle, da je gospodin bojnik Jurić određen za zapovjednika 72. bojne i 73. bojne vojne policije, da je odgovoran za provedbu svih vojno-policijskih zadaća u zoni odgovornosti, da surađuje i koordinira u izvršenju zadaća sa djelatnicima i sada se navode: "Policajska uprava zadarsko-kninska, šibenska, splitsko-dalmatinska. Pomoćnik za SIS (Sigurnosno informativna služba) Split, načelnik SIS-a i zapovjednicima Hrvatske vojske u zoni odgovornost Split i Sjever ... "

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da li čitam prebrzo, časni Sude?

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, izgleda da gospodin Mikuličić ponovo čita, da li je to ono što imamo na engleskom prevodu... ako možemo da se vratimo, gospodine sekretare, na prvu stranicu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Čitao sam prvu stranicu originalnog teksta.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ono što se tu kaže - da je on bio pretpostavljeni komandantima 72. bataljona vojne policije i 73. bataljona vojne policije i tako dalje. Sada

je gospodin Mikuličić pročitao, kako je ovde navedeno, da major Jurić treba da bude komandant 72. i 73. bataljona, tako da bi tačan način da se to kaže bio...

SUDIJA ORIE: Očigledno, izgleda da postoji problem.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ako sam tako pročitao, to je očigledno moja greška. Zapisano je da on nije komandant. U redu? Mislim da je to moja greška. Izvinjavam se, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Ali čitali ste zadatke koji su dodeljeni majoru Juriću ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: To je bila moja glavna ...

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*) ... bez obzira da li je komandant ili ne.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: ...namera.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vidimo ovdje, gospodine Džolić, da se nigdje ne spominju pripadnici ili jedinice specijalne policije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Hrvatske. Da li je, prema vašem sjećanju, bojnič Ivan Jurić, ikada bio nadređen ili u poziciji da zapovjeda jedinicama specijalne policije Ministarstva unutaršnjih poslova Republike Hrvatske?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Želio bih se sad malo zadržati na vašoj tvrdnji, a pritom referiram na točku 32 izjave iz 2004. godine, kada ste rekli da je 6. kolovoza 1995. godine u Kninu bilo ukupno 140 do 150 vojnih policajaca i da je bilo teškoća u radu. I nakon vaše druge ... u vašoj drugoj izjavi iz 2008. godine, to je točka 8, vi ste rekli da je zapravo bilo premalo vojnih policajaca i da ih je trebalo biti barem dvostruko. Možete li nam reći zbog čega ste zaključili da je bilo premalo vojnih policajaca za potrebe obavljanja zadatka na području Knina u vrijeme kad ste vi tamo bili?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Pa, pored toga što nisam imao dovoljno snaga za provedbu svih zajedničkih osiguranja koja su se nametala ili tražila za provedbu, znači, tih osiguranja, i zato što je ta zona postepeno se širila i trebao je puno veći broj djelatnika da bi se ta zona kvalitetno pokrila, kao što se, po meni, radilo u samom gradu Kninu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: No, ali s vremenom su se u pojedinim gradovima počele osnivati, također, jedinice, odnosno, postaje vojne policije. Svjesni ste toga, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Svjestan sam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio Tajništvo 65ter, broj 1614.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ovo je, gospodine Džolić, zapovjed, također general-bojnika Mate Laušića iz 5. kolovoza 1995. godine u kojoj zapovjeda da se formiraju postrojbe vojne policije. Vidite u predzadnjem odlomku "vod vojne policije u Gračacu i vod vojne policije u Donjem Lapcu". Da li je taj proces, koji je očito, iniciran ovom zapovjedi, vama bio poznat? Osnivanje postrojbi u novooslobođenim gradovima i područjima?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nije mi bio poznat za ova sva područja koja su tu navedena, izuzev što znam da je došla združena satnija u Kninu i tu formirala satniju, pa pretpostavljam da to može biti tako.

(Pretnesno veće i Sekretarijat se savetuju)

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, upravo me je obavjestio moj referent za predmet da se ovaj dokument, takođe, nalazi na spisku Tužilaštva koji je podnet.

SUDIJA ORIE: Da, mi ćemo pogledati taj spisak, da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: I ...

SUDIJA ORIE: Samo trenutak, molim vas.

(Pretnesno veće i Sekretarijat se savetuju)

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je tačno, gospodine predsedavajući, taj dokument je uključen u podnesak po Pravilu 92ter.

SUDIJA ORIE: U redu. Pogledaćemo spisak dodataka. Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. To je ista situacija, časni Sude, kao i kad je riječ o dva druga dokumenta koja sam imao namjeru da pokažem svjedoku.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: A ovo je dokument ... jedan je ... ne, moja greška. Oprostite. To su dokumenti koji su već uvedeni u spis. Jedan je dokazni predmet Obrane broj D399, u kom se govori o osnivanju voda vojne policije u Gračacu 7. kolovoza 1995. godine, a drugi je dokazni predmet Obrane broj D293, od 8. kolovoza, i tu se kaže da je završeno formiranje voda vojne policije u Gračacu. A u Donjem Lapcu je završeno uspostavljanje vojne policijske stanice. Dakle, govorim samo o ta dva dokumenta.

SUDIJA ORIE: Da. To su dokazni predmeti Odrane D293, i D399 kao što ste rekli.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Tako je, časni Sude...

SUDIJA ORIE: Da. Dakle, skrećete nam pažnju na relevantnost ovih dokumenata u odnosu na iskaz ovog svedoka.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: (*preklapanje govornika*) ... koje su osnovane u ta dva grada. Mogu li da nastavim, časni Sude?

SUDIJA ORIE: Da, možete. Ja bih ipak želeo da završite u naredna dva ili tri minuta, tako da imamo tri ili četiri minuta pre kraja da se bavimo nekim proceduralnim pitanjima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Dozvolite mi da proverim teme. Da. Ja bih se pozabavio samo još jednom temom, koja ne bi trebalo da bude predugačka. Mogu li? U redu.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Džolić, jedno pitanje i onda ćemo za danas završiti. A to je formiranje dežurne službe vojne policije. Vi ste nam već objasnili koja je bila funkcija te službe. Ono što mene interesira, to je kakova je bila suradnja dežurne službe vojne policije sa adekvatnom dežurnom službom civilne policije Ministarstva unutarnjih poslova. Da li nam možete reći nešto o tome?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu. Ne sjećam se te suradnje. Mislim da me ne bi isključili da krivo govorim, suradnja je postojala, vjerojatno. Operativno dežurstvo je operativno dežurstvo, međutim, meni su nepoznati ti parametri.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, mislim da sam završio za danas.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Mikuličiću. Vaše unakrsno ispitivanje nastaviće se. Ispitivaće vas Odbrana gospodina Gotovine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Koliko ja shvatam, gospodin Mikuličić će nastaviti svoje ispitivanje i sutra ujutro?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da. Nastaviću sutra ujutro, biće mi potrebno otprilike pola sata.

SUDIJA ORIE: Nastavićete sutra ujutro i rekli ste koliko vam vremena još treba? Rekli ste pola sata, da?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Jasno mi je. Gospodine Džoliću, očekujemo da se vratite u sudnicu sutra ujutro. Zasedaćemo u jednoj drugoj sudnici, sudnici broj 1 u 9.00 časova. Tada će se nastaviti vaše unakrsno ispitivanje a možda će doći i do dodatnog ispitivanja Tužilaštva, pa će vam možda i Pretresno veće postaviti neka pitanja. Ponovo vam izdajem uputstvo da ne treba ni sa kim da razgovarate u vezi sa svedočenjem, bilo onim koje ste već do sada dali ili koje tek treba da date. Gospođo poslužiteljko, molim vas da ispratite svedoka iz sudnice.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Gledam kakav nam je program za sutrašnje svedočenje. Gospodine Mikuličiću, rekli ste da će vam biti potrebno pola sata. A onda, gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja sam tražio dva sata. Mislim da će mi trebati manje od toga, časni Sude. Probaću da završim za oko sat vremena.

SUDIJA ORIE: Oko sat vremena. To bi značilo da postoji mogućnost da bismo mogli da završimo sa unakrsnim ispitivanjem u okviru prve sednice. Gospođu Mahindaratne, nakon ponovnog razmatranja, koliko vremena mislite da bi vam trebalo?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, na osnovu sada dostupnog materijala, naravno, pošto unakrsno ispitivanje još nije dovršeno ...

SUDIJA ORIE: Nisam vas pozivao da nagađate koliko vam je vremena potrebno. Naravno, kako stvari sada stoje, uvek postoji ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Kako stvari sada stoje, gospodine predsedavajući, potrebno mi je oko 20 minuta.

SUDIJA ORIE: Oko 20 minuta. Što znači da, ukoliko Pretresno veće bude imalo neka pitanja, mogli bismo da završimo tokom sutrašnje druge jutarnje sednice. Sada znamo da postoji i sledeći svedok koji čeka i koji je zakazan, i koliko sam razumeo, za glavno ispitivanje predviđeno je sat vremena, zar ne? Gospođu Mahindaratne, da li ćete vi ispitivati?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući, to će biti gospodin Hedaraly ...

SUDIJA ORIE: *(preklapanje govornika)* ... upoznat sam s tim, da. Dakle, glavno ispitivanje trajeće jedan sat. Nemam predstavu o tome koliko vremena je potrebno Odbrani za unakrsno ispitivanje, jer razmatramo da li postoji mogućnost uopšte da dobijemo malo više vremena, možda sutra u popodnevним časovima, tako da možemo da završimo i sa unakrsnim ispitivanjem, ali to u velikoj meri zavisi od procene vremena koje je potrebno za sledećeg svedoka. Gospodine Kehoe?

ADVOKAT KEHOE: Da. Verovatno dva, dva i po sata.

SUDIJA ORIE: Dva, dva i po sata. Gospodine Cayley?

ADVOKAT CAYLEY: Trenutno, časni Sude, mi nemamo nikakvo unakrsno ispitivanje za ovog svedoka, ali možda ćemo razmotriti naš stav sutra.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Isti stav je i Odbrane gospodina Markača, časni Sude.

SUDIJA ORIE: To bi značilo da ukoliko bismo sutra duže zasedali postoje dobri izgledi da ćemo moći da saslušamo svedočenje sledećeg svedoka. Da li postoji bilo kakav problem što se tiče Odbrane da nastavimo sa radom sutra u popodnevним časovima?

ADVOKAT KAY: Nema problema, časni Sude, ali postoji jedna stvar koju moram da pokrenem sa vama kada je reč o mom prisustvu sutra. Ali, mogu to da pokrenem nakon što zaključimo ovo pitanje.

SUDIJA ORIE: Da. Ali to ne bi predstavljalo prepreku za... u redu. Gospodin sekretar je istraživao mogućnosti. Još nemamo konačan odgovor. Šta će biti moguće ili ne, ali šta će biti moguće još uvek ostaje da se vidi, ipak strane treba da se pripreme za nastavak sednice sutra u popodnevним časovima. Pretpostavljam da će to biti uglavnom unakrsno ispitivanje Odbrane gospodina Gotovine koje će potrajati sutra. Da. Hvala vam na ovim informacijama. Osoblje suda ili sekretar će vas izvestiti o tome šta da očekujete. Gospodine Kay, bilo je pitanje koje ste želeli da pokrenete?

ADVOKAT KAY: Časni Sude, na žalost, nisam u mogućnosti da prisustvujem ovde sutra iz veoma dobrih razloga dugoročne prirode koji se moraju rešiti i jedino mogu da se reše sutra, i to je zakazano odavno. Gospodin Cayley će biti na čelu broda u mom odsustvu, pa će se baviti svim pitanjima koja iskrsnu. Nije mi namera da izrazim nepoštovanje bilo prema Pretresnom veću, bilo prema svedoku, ali prvobitno je bilo predviđeno, kada sam razgovarao sa gospodinom Hedaralyjem i gospodinom Waespijem ranije ove nedelje, da će glavno ispitivanje svedoka kraće trajati. Nije tako ispalo na kraju, ali to je bilo jedno od pitanja.

SUDIJA ORIE: To je jedna od prednosti branilaca i kobranilaca, kada jedan može da preuzme stvari ako drugi nije slobodan.

ADVOKAT KAY: Zahvaljujem.

SUDIJA ORIE: Onda mislim da u ovom trenutku ne postoje ... Oh, da, ostala je još jedna sitnica. Danas je neko rekao da je ... da kada nešto nije urađeno tačno onako kako je trebalo da se uradi, neko je rekao da se izvinjanjava gospodinu Monkhouseu, a zapravo sudski poslužitelj obično postavlja relevantne delove na našem ekranu. I samo ne bih želeo da se zanemari uloga sudskog poslužitelja, tako da sam želeo da ova korekcija uđe u zapisnik. Ako ne postoji ništa drugo ... gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, postoji jedno pitanje. Ne znam, ali sam *e-mailom* obavešten o dokaznom predmetu Tužilaštva broj P887, obeleženog za identifikaciju. Ne znam da li Tužilaštvo namerava da ponudi ili ne, ali ako je tako...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, mislim da gospodin Mišetić misli na dokument broj 2406.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Tako je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsjedavajući, nije uključen u naš podnesak po Pravilu 92ter i nalazi se samo na prvobitnom spisku i nisam ga ponudila u spis tokom glavnog ispitivanja.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju može da se izbriše kao broj 8 sa spiska.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Onda ja želim da se rešim ovog spiska što je pre moguće, to jest, vidimo dokument sa spiska po Pravilu 65ter čiji su brojevi 318, 1614, 1999, 456, 5445, 1433, 5467. Gospodin sekretar je dodelio brojeve dokaznim predmetima Tužilaštva od P880 zaključno sa brojem P886, i pošto nema prigovora, oni su svi primljeni u spis. Dakle, gospodine sekretare, dokument broj 8 treba brisati sa ovog spiska, što znači da ostaje 1598. Da li će ovaj dokument zadržati isti broj ili će da dobije neki drugi?

(Pretrlesno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Dokument sa spiska po Pravilu 65ter broj 1598 sada je postao dokazni predmet Tužilaštva broj P887, što je drugačije od onoga što smo videli na vašem spisku, i takođe je uvršten u spis. Prestajemo sa radom do sutra ujutro u 9.00 časova u sudnici broj 1.

Sednica je završena u 13.49 h

Nastavlja se u petak, 19. septembra 2008. godine u 9.00 h.

